

Gloryland

Curs de studiu al doctrinelor pentru noi-converțiți

KJV 1611

Ioan 17:17

Efeseni 4:15

Lecția 6

INTRODUCERE

Este Lecția a Șasea din seria de studii Pentru Nou convertiți - Judecata Credincioșilor.

Scriptura spune:

„Pentru că a stabilit o zi în care el va judeca lumea în dreptate prin acel bărbat pe care l-a rânduit; prin care a dat asigurare tuturor, prin aceea că l-a înviat dintre morți..” Fapte 17:31

William Evans spune:

„După cum este rânduit ca omul să moară o singură dată, de asemenea, îi este rânduit să se înfățișeze la judecată. Atât moartea, cât și judecata, sunt inevitabile.”

Sunt unii care învață că, atunci când Dumnezeu va distruge acest pământ, va fi numai o judecată pentru toți, fiecare se va înfățișa în fața Lui, iar Dumnezeu îi va judeca după faptele pe care le-au făcut. Dar acolo, este spus că, vom cunoaște dacă vom ajunge în Cer sau Iad. Iată ce cred cei nesalvați și unele denominații creștine, într-o bună zi vom muri și când vom ajunge în cer, Dumnezeu va pune pe cântar faptele noastre bune în contrast cu cele rele. Dacă faptele noastre rele vor fi mai grele pe cântar, atunci vom ajunge în Iad. Catolicii au mers mai departe cu învățătura lor afirmând că, cei care vor fi cântăriți și a căror balanța faptelor va fi echilibrată, vor ajunge într-un loc numit purgatoriu. Chiar dacă o asemenea doctrină nu se poate găsi niciunde în Scriptură, Biserica Catolică continuă să susțină o

asemenea invenție papală pentru a scoate bani de la enoriașii săi. Sigur că asemenea învățături false sunt departe de adevăr. În Scriptură pot fi găsite *șapte* judecăți distincte.

Șapte Judecăți

1. **Judecata Păcătosului** - Judecata care a avut loc la Golgota.
2. **Judecata Fiilor** - Judecata zilnică a credincioșilor după salvarea lor.
3. **Judecata Robilor** - Judecata faptelor celor credincioși, pentru a determina răsplata sau risipa lor. Această judecată va avea loc în ceruri după timpul Răpirii.
4. **Judecata Tronului Alb** - Este judecata celor morți nesalvați, înainte de a fi aruncați în Lacul de Foc.
5. **Judecata Popoarelor** - Este judecata Neamurilor pentru comportamentul lor față de Iudei din timpul Necazului Cel Mare. Acest eveniment va avea loc după perioada Necazului Cel Mare.
6. **Judecata Iudeilor** - Judecata asupra Israelului în timpul Necazului Cel Mare.
7. **Judecata Îngerilor** - Judecata îngerilor căzuți va avea loc în timpul Judecății Tronului Alb care va avea loc imediat după perioada Mileniului.

JUDECATA CREDINCIOSULUI

În cadrul acestei lecții vom studia trei judecăți în care va fi prezent credinciosul.

1. **Judecata Păcătosului**
2. **Judecata Fiilor**
3. **Judecata Robilor**

Fiecare judecată din aceste trei va avea loc la un timp diferit și în loc diferit. Este foarte important pentru noi de a cunoaște timpul, caracterul și rezultatul acestor judecăți. Răspunsul pe care îl vom avea va determina destinul veșnic, răsplata pe care o vom primi în Cer și nivelul vieții creștine pe care-l vom experimenta aici pe pământ.

I. **Judecata Păcătosului**

A fost judecata păcatului care a avut loc acum aproximativ două mii de ani, la Golgota. Judecata încadra în sine fiecare păcătos care ar fi trăit pe lumea aceasta (în trecut) sau va trăi (în viitor). Toată omenirea a fost găsită vinovată sub Lege și judecată. Experiența pedepsei din Iad a căzut pe înlocuitorul nostru, Domnul Isus Cristos. După cum a exclamat Ioan Botezătorul, El este „*Mielul lui Dumnezeu care înlătură păcatele*”

omenirii” (Ioan 1:29). Prin moartea lui toți credincioșii au fost justificați prin credință.

„Acum este judecata acestei lumi; acum prințul acestei lumi va fi aruncat afară. Și eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine.”
Ioan 12:31-32

În aceste versete Domnul Isus face referire la moartea și răstignirea Sa la Golgota, asemenea *judecății asupra acestei lumi*.

„Copilașii mei, vă scriu acestea, ca să nu păcătuiți. Și dacă cineva păcătuieste, avem un mijlocitor la Tatăl, pe Isus Cristos cel drept. Și el este ispășirea pentru păcatele noastre și nu doar pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.”

1 Ioan 2:1-2

Biblia Pelerinului face un comentariu despre Romani 3:25 referitor la ispășire:

„Această expresie este tradusă ca „*scaunul milei*” în Evrei 9:5. Pentru a înțelege aceasta trebuie să ne întoarcem la cartea Levitic 16. Intrarea Marelui Preot în prezența lui Dumnezeu era posibilă doar prin intermediul sângelui jertfei pe care o sacrifica. Acesta stropea cu sânge Chivotul Legământului, care semnifica Tronul lui Dumnezeu. Acest Tron a fost un *Tron de judecată*, însă sângele semnifica că, deja cineva a fost judecat, astfel Tronul devenea un *Tron al milei și curățirii*. Este scris că, Însuși Domnul Isus Cristos este locul în care păcătosul poate crede în Dumnezeu.”

Domnul Isus Cristos ar fi trebuit să moară pe Cruce, deoarece judecata asupra tuturor păcatelor a fost înfăptuită asupra Lui.

Petru a zis:

„El însuși care a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemn, ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru dreptate; prin ale cărui lovituri ați fost vindecați.” 1 Petru 2:24

Pentru a deveni ispășirea noastră, Cristos a devenit păcat pentru noi:

„Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat, l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el.” 2 Corinteni 5:21

Ba mai mult, atârând pe lemnul crucii Domnul și Salvatorul nostru a fost blestemat pentru noi.

„Cristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se blestem pentru noi; fiindcă este scris: Blestemat este oricine atârnă pe lemn,” Galateni 3:13

După moartea pe cruce, Domnul Isus a luat asupra Sa locul nostru din Iad. El a purtat păcatele lumii întregi în sufletul Său lăsându-le în Iad.

„El, prevăzând, a vorbit despre învierea lui Cristos, că sufletul lui nu a fost lăsat în iad, nici carnea lui nu a văzut putrezirea.” Fapte 2:31

Fapte 2:31 evidențiază că „sufletul Lui nu a fost lăsat în Iad”, de aceea știm că sufletul nevinovat al lui Isus a ajuns în

Iad. („*Trupul Lui*”- se referă la trupul Lui care a rămas în mormânt).

Când acceptăm credința în Cristos se întâmplă două lucruri:

1. Păcatele noastre au fost imputate Lui (El a plătit pentru ele).
2. În aceeași clipă dreptatea Lui ne-a fost imputată nouă ca un dar (Romani 3:24-26; și 4:6-8; 5:17-18). Ne-a fost trecută în cont dreptatea Lui.

Furia lui Dumnezeu

În general, dreptatea lui Cristos este gratis și accesibilă pentru toți cei care vor privi spre cruce și vor accepta jertfa lui Cristos pentru păcat. Însă furia lui Dumnezeu rămâne asupra fiecărui necredincios, dacă acesta nu va accepta judecata lui Dumnezeu asupra păcatului și nu-și va osândi păcatul său. Acestea trebuie să se încreadă în lucrarea Salvatorului pe cruce pentru purificarea lui.

„Cine crede în Fiul, are viață veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci furia lui Dumnezeu rămâne peste el.”
Ioan 3:36

Cine sunt acei asupra cărora rămâne furia lui Dumnezeu? Ea rămâne asupra celor nesalvați (cei care nu au crezut în Domnul Isus Cristos).

*„În care ați umblat odinioară, conform mersului acestei lumi, conform cu prințul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în copiii neascultării; Printre care și noi toți ne-am comportat odinioară în poftele cărnii noastre, împlinind dorințele cărnii și minții; și, **prin natură, eram copiii furiei**, ca și ceilalți.”*
Efeseni 2:2-3

Odinioară când am fost necredincioși, am fost „*prin natură copiii furiei*.” Când omul moare fără Cristos, el moare având asupra lui *furia lui Dumnezeu*, care va continua să rămână asupra lui. *Furia* este împlinită prin chinul veșnic în flăcările Iadului (Luca 16:19-31). Mai târziu, acești condamnați vor ieși din Iad pentru a se înfățișa înaintea Judecării Tronului Alb, unde se vor înfățișa pentru judecată din cauză că l-au respins pe Domnul Isus Cristos. După, care vor fi aruncați în lacul de Foc, unde vor arde veșnic fiind în întuneric veșnic (Iuda 13; Revelația 20:11-15).

Din cauza păcatului lor, toți păcătoșii nesalvați au fost judecați, au fost socotiți vinovați și osândiți deja la Calvar. Dacă nu se vor conforma primei judecări pe Cruce de la Golgota, vor pieri pe veci fără șansa de a fi eliberați.

Scriptura spune clar:

„Cine crede în el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu..”
Ioan 3:18

Crezând că judecata încă nu a avut loc, cel care se justifică pe el însuși, crede că, dacă a fost bun cu vecinii săi respectând regula de aur, atunci, probabil, ar putea evita judecata lui Dumnezeu. Însă acești oameni se rătăcesc, judecata asupra păcatelor lor deja a avut loc. Verdictul deja a fost hotărât, au fost osândiți și mânia lui Dumnezeu este asupra lor. Singura metodă de a evita furia lui Dumnezeu este, de a se supune hotărârii judecării de la Golgota asupra păcatului și a crede în Domnul Isus Cristos ca Domn și Salvator personal. După cum am analizat în cadrul lecției întâi (*Trei Lucruri pe care Trebuie să le Cunoască orice Creștin*), Isus a luat asupra Sa furia lui Dumnezeu care a fost îndreptată spre noi. El a ajuns în Iad pentru tine și pentru mine (1 Petru 3:18). În timpul judecării viitoare nimeni nu va putea găsi un răspuns potrivit la întrebarea lui Dumnezeu: „*De ce ai fost sigur de propria dreptate, atunci când puteai să te încrezi în dreptatea Fiului Meu?*”

„*Pentru că și Cristos a suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu, dat la moarte în carne, dar înviat prin Duh.*”
1 Petru 3:18

Aici, putem vedea că Isus Cristos a suferit deja greutățile Iadului pentru noi. Amintiți-vă ce a zis Isus când a fost pe cruce. El a spus, „*Mi-e sete.*” (Ioan 19:28) Aceste cuvinte au ieșit de pe buzele Lui în clipa când, El a simțit apropierea flăcărilor Iadului.

Ce paradox că, oamenii care nu cunosc dragostea lui Dumnezeu, astăzi vorbesc foarte mult despre ea. Ei greșesc crezând că, Dumnezeu iubește oamenii și lumea de astăzi. Este fals. Într-adevăr Ioan a zis: *Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea*”, însă aceasta indică timpul trecut. Dacă veți căuta în Biblie referințele la dragostea lui Dumnezeu față de

lume, veți vedea că, aceste referințe indică timpul trecut, asemenea acestui pasaj bine-cunoscut din Ioan 3.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”
Ioan 3:16

- Este sigur că Dumnezeu și-a arătat dragostea Sa măreață față de lume pe Golgota, pentru că a trimis pe singurul Său Fiu ca jertfă pentru păcatele noastre.

„În aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu față de noi, că Dumnezeu l-a trimis în lume pe singurul său Fiu născut, ca noi să trăim prin el.”
1 Ioan 4:9

- Însă Dumnezeu nu iubește păcătosul care respinge pe Cristos.

„Vei nimici pe cei ce vorbesc minciună; DOMNUL va detesta pe omul sângeros și înșelător.”
Psalmul 5:6

„Dumnezeu judecă pe cel drept și Dumnezeu este mânios pe cel stricat în fiecare zi.”
Psalmul 7:11

Mai mult, în Ioan 3:36 citim „*furia lui Dumnezeu*” este asupra celor care refuză să creadă în Isus Cristos. Iar în Ioan 3:18 se spune că, aceștia deja au fost judecați. Pe crucea Golgotei a fost demonstrată dragostea accesibilă pentru cei care o acceptă. Dacă omul dorește, într-adevăr, ca furia lui Dumnezeu să fie luată de pe el, trebuie să primească judecata păcatului care a avut loc pe cruce. Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie salvați, de aceea îi atrage la El. Dumnezeu niciodată nu dă afară pe cel care

vine la El (Ioan 6:37). De asemenea, El va răsplăti pe cel care-L caută cu zel (Evrei 11:6). Duhul Sfânt muștră omul aflat în păcat și-l atrage la Sine, însă aceștia trebuie să decidă singuri dacă îl vor accepta sau respinge pe Cristos.

Isus a zis:

„Și eu, **dacă voi fi ridicat de pe pământ**, îi voi atrage pe toți la mine.”
Ioan 12:32

➔ El a fost înălțat în fața întregii lumi la Calvar.

„Și așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul omului; Pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață eternă.”
Ioan 3:14-15

Ioan face o referire la Numeri 21.

„De aceea poporul a venit la Moise și a spus: Am păcătuit, fiindcă am vorbit împotriva DOMNULUI și împotriva ta; roagă-te DOMNULUI, ca să îndepărteze șerpii de la noi. Și Moise s-a rugat pentru popor. Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Fă-ți un șarpe înfocat și pune-l pe o prăjină și se va întâmpla, că fiecare om mușcat, când îl privește, va trăi. Și Moise a făcut un șarpe din aramă și l-a pus pe o prăjină și s-a întâmplat, că dacă un șarpe a mușcat pe cineva, când acesta a privit șarpele de aramă, a trăit.”
Numeri 21:7-9

Din acest pasaj al Scripturii sunt scrise versurile aceste-i cântări mai vechi „Privește și Trăiește.”

„Mi-a venit o veste de la Dumnezeu, Aleluia!
Ție ți-o dau, și vezi.
A venit cu Cuvântului lui Dumnezeu, Aleluia!

Privește și trăiește.

Eu îți voi spune cum am venit la Cristos, Aleluia!
M-a adunat El din bucăți, vezi.
Am crezut în El, iar El mi-a salvat sufletul, Aleluia!
Privește și trăiește.”

Isus Cristos a zis:

„Adevărat, adevărat vă spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-a trimis, are viață veșnică și nu vine în condamnare, ci a trecut din moarte la viață.” Ioan 5:24

Există o singură cale de a ajunge în Ceruri - a crede în Domnul Isus Cristos și ceea ce a făcut El pentru noi. Dacă omul dorește să ajungă în Iad, atunci ceea ce trebuie să facă el este să creadă în altceva sau altcineva. De exemplu, poate crede în Papa de la Roma și nu în Isus Cristos, este o cale directă către Iad. De asemenea, poate crede în taina botezului cu apă sau *Cele Zece Porunci* (Biblia spune clar că nimeni nu a fost în stare să le îplinească). Poate să creadă regula de aur, apartenența la o biserică (a fi membru), Masonii, în sine însuși sau religiei lui. Dacă dorește să ajungă în Iad, atunci poate crede tot ce dorește el. Însă, dacă dorește să ajungă în Cer, atunci trebuie să creadă în Salvatorul lumii, Domnul Isus Cristos.

Este foarte important pentru noi să înțelegem semnificația primiei judecăți, pentru a fi sigur că, păcatele noastre au fost șterse și nu mai trebuie să ne fie groază de Iad. *Salvarea* credinciosului este în mâna lui Dumnezeu și este întemeiată pe *lucrarea* pe care Domnul Isus Cristos *a făcut-o* pe cruce. Domnul Isus a eliberat credinciosul de sub păcat. Știind de această lucrare minunată a lui Cristos, în noi ar trebui să

producă un sentiment de dragoste față de Salvator. Această dragoste trebuie să ne motiveze în a sluji Lui și să lucrăm pentru El. Orice om care încearcă să-și câștige salvarea prin propria sa putere, crede în el însuși. Însă după cum știm, salvarea este împlinită doar în Cristos, trebuie să lucrăm doar pentru El fiind plini de dragoste. Nu lucrăm pentru a fi salvați, ci lucrăm pentru că deja suntem salvați.

II. Judecata Fiilor

Am văzut deja că *Judecata noastră a păcătoșilor* este legată de *starea noastră veșnică*, în timp ce *Judecata asupra Fiilor* este legată de *starea noastră temporară*. Cea de-a doua judecată are loc în viața zilnică a credinciosului.

Pe Golgota toți am fost recunoscuți ca păcătoși, iar judecata păcatelor a căzut asupra Salvatorului. Acum însă, păcătoșii care au crezut în jertfa lui Cristos au fost adoptați de Dumnezeu, au devenit fii lui Dumnezeu. Totuși, după momentul în care am devenit copii Lui, suntem înclinați spre păcat.

„Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm noi înșine și adevărul nu este în noi.”
1 Ioan 1:8

Pavel, unul dintre cei mai mari creștini care a trăit, a scris:

„Deoarece știu că în mine (adică în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a voi îmi este la îndemână, dar cum să lucrez ce este bine, nu găsesc. O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți?” Romani 7:18,24

Deoarece Dumnezeu cunoaște cum carnea noastră este înclinată spre păcat, după salvarea noastră, ne-a lăsat o povățuire de a mărturisi și a judeca zilnic păcatele noastre.

„Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea.”

1 Ioan 1:9

*Mărturisirea păcatelor noastre va influența relațiile noastre cu Dumnezeu. Pentru a ilustra aceasta, la început să ne imaginăm că, fiul unui om a distrus complet mașina familiei, băiatul fiind vinovat de acest accident. Dacă fiul niciodată nu va cere scuze sau va căuta metode pentru a recupera greșeala, atunci sigur că tatăl lui se va mânia pe el. Însă, acest băiat va continua să fie fiul acestui om, nimic nu va putea schimba aceasta. Relațiile noastre cu Dumnezeu se petrec în același fel. Sunt sigur că Dumnezeu uneori nu este mulțumit de noi, dacă am fost născuți în familia Lui, atunci suntem copiii Lui pe veci - nimic nu va schimba aceasta. Acum, mărturisirea păcatelor nu ne deschid drumul spre Cer. A ajunge în Cer poate fi doar în cazul dacă ne vom supune *primii judecăți* și vom crede în Domnul Isus Cristos. Totuși *părtășia* noastră cu El nu va înceta, dacă ne mărturisim și judecăm păcatele pe care le facem. Dumnezeu este sfânt și nu va dori o părtășie cu un vas necurat.*

Ioan evidențiază acest gând:

„Acesta de fapt este mesajul pe care l-am auzit de la el și pe care vi-l relatăm, că Dumnezeu este lumină și în el nu este deloc întuneric. Dacă spunem că avem părtășie cu el și umblăm în întuneric, mințim și nu împlinim adevărul; Dar dacă umblăm în lumină, așa cum el este în lumină, avem părtășie unii cu alții și

sângele lui Isus Cristos, Fiul său, ne curăță de tot păcatul.”
Ioan 1:5-7

Ce credeți că face Dumnezeu atunci când fii Lui fac răul? Ceea ce facem noi copiilor noștri atunci când fac ceva rău, astfel face Dumnezeu cu ei - El îi disciplinează (pedepsește, corectează, muștră). Aceasta este legat de judecata a doua, judecata asupra noastră, asupra fiilor, în prezent.

Citim de această disciplinare în Evrei.

„Și ați uitat îndemnul care vă vorbește ca unor copii: Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului, nici nu cădea de oboseală când ești muștrat de el; Fiindcă Domnul disciplinează pe cine iubește și biciuiește pe fiecare fiu pe care îl primește. Dacă îndurați disciplinarea, Dumnezeu se poartă cu voi precum cu fii; căci, care este fiul pe care nu îl disciplinează tatăl?”
Evrei 12:5-7

Acest pasaj zice, că El pedepsește pe fiecare fiu, de aceea relația noastră este asemenea relației tată - fiu. Atunci când nu ne judecăm pe noi înșine după cum se cere, Dumnezeu ne disciplinează.

„Din cauza aceasta între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm. Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine, nu am fi judecați. Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați cu lumea.”

1 Corinteni 11:30-32

În context dat, cuvântul „dorm” înseamnă „moarte.”(Uitați la Ioan 11:11-14) De ce „sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm?” Este că aceștia nu s-au judecat pe ei

înșiși de păcat. „*Disciplinați de Domnul,*” se referă la judecata asupra fiilor pentru că aceștia nu s-au judecat pe ei înșiși (Evrei 12).

În timpul judecății întâi toată lumea a fost judecată, deoarece furia lui Dumnezeu este asupra celor care nu-și mărturisesc păcatele. Însă pentru omul credincios este altfel, deoarece acesta și-a mărturisit păcatul în fața Lui și a primit iertarea. După cum Isus Cristos a plătit pentru păcatul nostru, nu mai suntem sub osânda păcatului. Totuși suntem încă sub judecata a doua unde vom fi disciplinați asemenea unor fii, dacă nu vom judeca și mărturisi păcatele noastre. Dacă va îngădui Dumnezeu, atunci ne va lua acasă pentru a nu fi o pricină de poticnire pentru alții - mulți mor, fraților! Să cercetăm unele pasaje din Biblie unde El face acest lucru.

„Așadar, acum nu este condamnare pentru cei în Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Duhului.”

Romani 8:1

Din acest adevăr cunoaștem că, dacă credem în Cristos, nu vom fi condamnați. Nu este o referire la statutul veșnic, care a fost stabilit pe cruce, ci este o referire la statutul temporar și viața de cu zi. (Remarcați condiția: „*În Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Duhului.*”). Știm ca este o aplicație adevărată deoarece versetul 13 spune:

„Căci dacă trăiți conform cărnii, veți muri; dar dacă prin Duhul ucideți faptele trupului, veți trăi.” *Romani 8:13*

Observați de asemenea 1 Corinteni 3:16-17

„Nu știți că sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă cineva spurcă templul lui

Dumnezeu, pe el îl va nimici Dumnezeu; fiindcă templul lui Dumnezeu este sfânt, templu care sunteți voi.”

1 Corinteni 3:16-17

Acest pasaj din Scriptură se referă la cel credincios în trupul lui Cristos. Templul, pe care-l amintește Pavel, este trupul creștinului. Dacă el va murdări acest templu, ce va face Dumnezeu cu el? El îl va nimici. Un asemenea exemplu din viață îl putem găsi în 1 Corinteni 5.

„Pretutindenii se aude că printre voi este curvie; și o astfel de curvie cum nici chiar printre neamuri nu este numită, încât unul să aibă pe soția tatălui său. Și voi sunteți îngâmfați și nu ați jelit mai degrabă, pentru ca cel ce a făcut această faptă să fie dat afară din mijlocul vostru. Fiindcă eu, într-adevăr, ca absent în trup dar prezent în duh, am judecat deja ca fiind prezent, pe acela care a înfăptuit astfel acest lucru, În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă adunați, voi și duhul meu cu puterea Domnului nostru Isus Cristos, Să îl predați pe unul ca acesta lui Satan pentru nimicirea cărnii, ca duhul să îi fie salvat în ziua Domnului Isus.”

1 Corinteni 5:1-5

În biserică a fost un om salvat, care curvea cu soția tatălui său. Pavel ruga ca acest om să fie dat pe mâna Satanei „pentru nimicirea cărnii.” (Altfel spus, el ruga pe Dumnezeu să omoare acest om.) În același fel, Dumnezeu poate lua viața fiecărui credincios, care va continua în păcat, devenind o pricină de poticnire pentru trupul lui Cristos; întrucât a fost copilul lui Dumnezeu, nu va ajunge în Iad. Totuși va pierde relația cu Tatăl Ceresc, bucuria sa, premiul său ceresc și moștenirea sa. Uitând de pierderile pe care le va experimenta, cu omul credincios va fi la fel ca și cu FIUL, care s-a întors acasă în Ceruri și ACUM este

deja parte a trupului lui Cristos. Omul păcătos va răspunde odată în fața lui Dumnezeu la cea dintâi judecată, însă este fiu pe veci deoarece a fost născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu.

Uitați-vă la ceea ce zice Ioan:

„Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că sămânța lui rămâne în el și nu poate păcătui, pentru că este născut din Dumnezeu.”
1 Ioan 3:9

➔ Sămânța lui Dumnezeu creează în noi omul nou dinăuntru.

Mai mult, Petru spune:

„Fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță muritoare, ci nemuritoare, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna..”
1 Petru 1:23

În America legea dreptului de adopție spune că, dacă dorim să adoptăm un copil, să-i dăm numele de familie și să-l luăm în casa noastră, niciodată nu vom putea să renunțăm la el. Dumnezeu procedează în același fel.

Isus, în evanghelia după Ioan 6, spune aceasta:

„Tot ce îmi dă Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl voi scoate afară; Pentru că am coborât din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis. Și aceasta este voia Tatălui ce m-a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd nimic, ci să îl înviez în ziua de apoi.”
Ioan 6: 37-39

În alt loc Isus spune:

„Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează; Și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri

niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna mea. Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui meu. Eu și Tatăl una suntem.”

Ioan 10:27-30

III. Judecata Robilor.

Țineți minte că am fost judecați la cruce pentru păcat, apoi, suntem judecați zi de zi asemenea fiilor, iar după moarte ne vom înfățișa în fața Domnului Isus Cristos pentru a fi judecați ca și robi.

Scriptura spune:

„Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceasta, judecata,” *Evrei 9:27*

Această judecată încă nu a avut loc, ea va fi în viitor. Acum, fiind fii lui Dumnezeu, suntem scutiți de judecata din Iad, mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta. Totuși, nu vom putea scăpa de judecata fiilor, iar noi nu putem scăpa de judecata robilor.

„Dar de ce judeci tu pe fratele tău? Sau de ce faci tu de nimic pe fratele tău? Fiindcă toți vom sta în picioare înaintea scaunului de judecată al lui Cristos. Fiindcă este scris: Așa cum eu trăiesc, spune Domnul, mie mi se va pleca fiecare genunchi și fiecare limbă va mărturisi lui Dumnezeu. Așadar, fiecare dintre noi va da socoteală despre el însuși lui Dumnezeu.”

Romani 14:10-12

În timpul acestei judecăți vom avea parte de premiile pentru ceea ce am făcut pentru Domnul Isus Cristos, după ce am primit salvarea.

Ce binecuvântare este să știm că, atunci când am crezut în Cristos viața noastră din trecut (viața copiilor este neascultare și furie) a fost spălată cu sânge. Păcatele noastre din trecut au fost abolite, iar Dumnezeu nu mai ține cont de nimic ce a fost în viața noastră anterioară. Însă, Dumnezeu continuă să țină evidența și, într-o bună zi, vom da socoteala pentru viețile noastre în slujba Lui. Aceasta va avea loc în timpul Scaunului Judecății al lui Cristos, imediat după răpirea bisericii, unde vor fi prezenți doar cei salvați.

Judecata lui Cristos are două scopuri:

- În primul rând, pentru purificarea Bisericii (mireasa lui Cristos) pentru ca biserica să fie înfățișată mirelui (Domnului Isus Cristos) curată și nepătată în Ceruri (vezi Revelația 19:7-9; 2 Corinteni 11:1-2; Efeseni 5: 25-27).
- În al doilea rând, pentru a răsplăti pe cel credincios pentru viața plină de credință pe care a trăit-o pe acest pământ (Despre aceasta discutăm în cadrul acestei lecții).

Trebuie să mulțumim lui Dumnezeu pentru că suntem salvați și suntem călăuziți spre Cer, totuși nu trebuie să credem Scaunul Judecății al lui Cristos ca fiind o glumă, este o temă serioasă. Pavel ne avertizează că, trebuie să evaluăm posibilitatea căderii și să slujim lui Dumnezeu din toate puterile noastre.

„Fiindcă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să primească cele făcute în trup, conform cu ce a practicat, fie bine, fie rău. Cunoscând de aceea teroarea Domnului, convingem pe oameni; dar suntem făcuți cunoscuți lui Dumnezeu; și mă încred că suntem făcuți cunoscuți și în conștiințele voastre.” 2 Corinteni 5:10-11

Când vom ajunge acolo va trebui să dăm socoteală pentru toate faptele noastre pe care le-am făcut fiind robi. Cel credincios vor da socoteală pentru păcate de omisiune și de păcatele comise. De ce Pavel zice că, el convinge oameni? Din „*frică de Domnul*.” În acest pasaj, el nu convinge omul pentru a fi salvat, ci convinge pe cel credincios pentru slujire Domnului, cât mai este timp. Biblia ne spune din ce cauză, la această judecată, este amintită frica.

Isus a zis:

„Dar vă spun că: De fiecare cuvânt nefolositor pe care oamenii îl vorbesc vor da socoteală în ziua judecării. Fiindcă prin cuvintele tale vei fi declarat drept și prin cuvintele tale vei fi condamnat.” Matei 12:36-37

Fiecare clipă din viața noastră este înregistrată pentru ziua judecării. În ziua judecării vom da socoteala pentru fiecare cuvânt care l-am spus fără a-L slăvi pe Cristos și fără a lăuda numele Lui, pentru toate vorbele deșarte pe care le-am vorbit unii cu alții. Atunci nu va fi carnaval.

„Fiindcă Dumnezeu va aduce fiecare lucrare la judecată, cu fiecare lucru ascuns, fie bun, fie rău...” Eclesiastul 12:14

Chiar și ceea ce gândim noi va fi înfățișat în fața judecății lui Cristos.

„În ziua când Dumnezeu va judeca secretele oamenilor prin Isus Cristos, conform evangheliei mele...” Romani 2:16

În această zi tot ce este ascuns va fi descoperit, în afară de păcatele pe care le-am mărturisit și au fost spălate cu sânge.

Însuși Domnul Isus a zis:

„Fiindcă nimic nu este ascuns care să nu se scoată la iveală; nici ceva ascuns, care nu va fi cunoscut și va veni pe față.”
Luca 8:17

Psalmistul spune:

„Ai pus nelegiuirile noastre înaintea ta, păcatele noastre ascunse în lumina înfățișării tale...”
Psalmul 90:8

Domnul Isus ne cunoaște chiar și „faptele noastre ascunse,” care vor fi descoperite în fața Scaunului Judecății al lui Cristos. Psalmii spun aceasta:

„DOAMNE, tu m-ai cercetat și m-ai cunoscut. Tu știi când mă așez și când mă ridic, de departe îmi pătrunzi gândul. Îmi cercetezi cărarea și culcarea și cunoști toate căile mele. Căci încă nu este cuvânt pe limba mea, dar, iată, DOAMNE, tu îl cunoști în întregime.”
Psalmul 139:1-4

- ☞ Dumnezeu cunoaște fiecare cuvânt ieșit din gura noastră, precum și gândurile și hotărârile inimii noastre, pe care niciodată nu le-am cercetat. Când

este vorba de Scaunul Judecății al lui Cristos, se amintește „*frica de Domnul*”, deoarece atunci vor fi evidențiate din plin toate faptele noastre.

În Vechiul Testament Iov zice despre Dumnezeu:

„*Pentru că ochii lui sunt peste căile omului și el vede toate umblările lui. Nu este întuneric, nici umbră a morții, unde lucrătorii nelegiurii să se ascundă.*” Iov 34:21-22

El vede totul și cunoaște totul:

„*Un împărat care șade pe tronul de judecată risipește tot răul cu ochii săi. Cine poate spune: Mi-am curățit inima, sunt curățit de păcatul meu?*” Proverbe 20:8-9

➡ Aceasta prezintă Judecata lui Cristos, când Isus va fi așezat pe tron.

Cu privire la aceasta citim din 1 Corinteni 3:

„*Fiindcă nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă, care este Isus Cristos. Și dacă cineva zidește pe această temelie: aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie; Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua aceea o va face cunoscută, pentru că va fi revelată prin foc; și focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este.*” 1 Corinteni 3:11-13

În contextul faptelor și al răsplăților Pavel afirmă că, Isus Cristos este temelia pusă de Dumnezeu pentru noi. Dacă zidim pe o altă temelie, vom fi asemenea omului nebun care și-a zidit casa pe nisip. Lucrarea lui va avea o roadă temporară, va fi un timp irosit.

„Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, va fi asemănat cu un om nebun, care și-a zidit casa pe nisip; Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și a căzut și prăbușirea ei a fost mare.”

Matei 7:26-27

- Domnul Isus Cristos este singura temelie care rămâne tare și sigură. Dacă dorim să prosperăm, trebuie să clădim pe El.

Isus a zis:

„...Eu sunt calea și adevărul și viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine.”

Ioan 14:6

În 1 Corinteni 3 Pavel continuă această temă afirmând că, dacă am început să zidim pe o temelie bună, atunci faptele noastre vor fi cunoscute, deoarece încercarea focului va arăta cum au fost aceste lucruri (aur, argint, pietre scumpe, lemn, paie sau fân). Dacă suntem salvați, atunci în timpul Scaunului Judecării al lui Cristos faptele noastre vor fi cântărite și evaluate, iar apoi va fi determinată răsplata. Vedeți, Biblia învață că, putem, în sens direct, să ne strângem comori în ceruri. Vom fi răsplătiți pentru felul în care am trăit viața noastră creștină. Vom secera ceea ce am semănat.

Isus a zis de răsplată:

„Nu vă strângeți tezaure pe pământ, unde le strică molia și rugina și unde hoții le sapă și le fură; Ci strângeți-vă tezaure în cer, unde nici molia și nici rugina nu le strică și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.”

Matei 6:19-21

Doar un om neînțelept poate să-și irosească viața pentru plăcerile acestei vieți, în timp ce ar putea câștiga răsplătiri veșnice. Conform cu 1 Corinteni 3 în cer vor fi premiile din aur, argint și pietre scumpe. Haideți acum să cercetăm aceste comori și să încercăm a le aplica spiritual la trupul lui Cristos.

În primul Rând, să cercetăm AURUL.

Aurul este cel mai scump și benefic pe pământ. Din Vechiul Testament cunoaștem că multe elemente din Tabernacol au fost turnate din aur. În Revelația 21 cunoaștem că străzile Noului Ierusalim sunt făcute din aur. De asemenea, cunoaștem că Noul Ierusalim este făcut din aur transparent. Aurul, evident, prezintă lucruri care sunt prețuite în Ceruri. Cunoașteți că cel mai mare în ceruri este Domnul Isus Cristos?

„De aceea Dumnezeu l-a și înălțat cel mai mult și i-a dat un nume care este mai presus de fiecare nume;”

Filipeni 2:9

Isus Cristos este Dumnezeu arătat în trup:

„Și fără a se putea contesta, mare este misterul evlaviei: Dumnezeu a fost arătat în carne, declarat drept în Duhul, văzut de îngeri, predicat neamurilor, a fost crezut în lume și primit sus în glorie..”

1 Timotei 3:16

Din punct de vedere spiritual, putem să strângem aurul în ceruri, dacă vom înălța Numele Domnului Isus Cristos ca Dumnezeu. Martorii lui Iehova, Musulmanii și Mormonii nu cred că Isus Cristos este într-adevăr Dumnezeu. Însă noi care credem aceasta, putem să ne adunăm o cantitate de aur, dacă vom înălța Numele Lui și vom mărturisi altora că, Isus Cristos este singurul Dumnezeu adevărat. Ba mai mult, putem să ne

închinăm lui Isus Cristos prin faptul că, îl vom plasa pe primul loc în viața noastră, familia noastră, înaintea prietenilor noștri și chiar mai presus de noi înșine – a-L pune pe primul loc.

Este o calitate a ucenicului.

„Dacă vine cineva la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mamă și pe soție și pe copii și pe frați și pe surori, da, și propria sa viață de asemenea, nu poate fi discipolul meu. Și oricine nu își poartă crucea și nu vine după mine, nu poate fi discipolul meu.”

Luca 14:26-27

În al Doilea Rând, să cercetăm ARGINTUL.

În Vechiul Testament argintul a fost plata răscumpărării. (Cristos Isus a fost vândut pentru treizeci de arginți). Bărbații, care se înrolau în armată, își răscumpărau viața cu argint (Exod 30: 12-15; Numeri 3:46-49). Până a intra în luptă, poporul Israel era alarmat prin zgomotul trompetelor de argint, iar Dumnezeu îi elibera de vrăjmași (Numeri 10: 1,2,9). După moartea lui Cristos a fost instaurat Noul Testament, iar scumpul Lui sânge a înlocuit argintul care ar fi trebuit plătit pentru răscumpărarea noastră.

„Știind că nu ați fost răscumpărați cu lucruri putrezicioase, ca argint și aur, din comportarea voastră deșartă primită prin tradiții de la părinții voștri, Ci cu prețiosul sânge al lui Cristos, ca al unui miel fără cusur și fără pată.”

1 Petru 1:18-19

Din punct de vedere spiritual, când explicăm unui om felul în care poate fi salvat, prin sângele Sfânt, atunci ne adunăm argint în ceruri. Proverbe 11:30 zice, „*cel înțelept câștigă*

suflete.” Astfel dar, dacă suntem înțelepți, atunci ne vom strădui să strângem argint în ceruri, spunând oamenilor despre Domnul Isus Cristos și planul minunat al răscumpărării.

În al Treilea Rând, să cercetăm PIETRELE SCUMPE.

➡ În Biblie „*pietrele scumpe*” semnifică oamenii salvați.

Uitați-vă la pasajul din cartea prorocului Maleahi:

„Atunci cei ce s-au temut de DOMNUL au vorbit deseori unul cu altul; și DOMNUL a dat ascultare și a auzit aceasta; și o carte a amintirii a fost scrisă înaintea lui pentru cei ce s-au temut de DOMNUL și care s-au gândit la numele lui. Și vor fi ai mei, spune DOMNUL oștirilor, în acea zi când îmi pregătesc bijuteriile; și îi voi cruța, așa cum un om cruță pe propriul fiu care îl servește. Atunci vă veți întoarce și veți discerne între cel drept și cel stricat, între cel ce servește pe Dumnezeu și cel ce nu îl servește.”
Maleahi 3:16-18

Observați că o „*carte a amintirii*” este scrisă pentru „*cei ce s-au temut de Domnul.*” În această carte Dumnezeu va scrie numele celor care s-au temut de El (poate chiar și cuvintele lor). Dumnezeu a zis că a creat din acești credincioși comorile Sale. Poporul lui Dumnezeu este înfățișat asemenea pietrelor scumpe.

Zaharia vorbește de cei credincioși ca fiind pietre prețioase.

„Și Domnul DUMNEZEUL lor îi va salva în acea zi, ca pe turma poporului său; căci vor fi ca pietrele unei coroane, ridicată ca un însemn peste țara sa.” Zaharia 9:16

Notați-vă că, Daniel 12 vorbește de cei credincioși ca fiind stele. Vorbește în așa fel, de parcă fiecare stea ar fi o piatră prețioasă, care la rândul său, întruchipează pe cel credincios.

„Și mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii la viață veșnică, și alții la rușine și dispreț veșnic. Și cei înțelepți vor străluci ca strălucirea întinderii cerului; și cei ce întorc pe mulți la dreptate vor străluci ca stelele pentru totdeauna și întotdeauna.” Daniel 12:2-3

„Care după ce a găsit o perlă foarte prețioasă, s-a dus și a vândut tot ce a avut și a cumpărat-o.” Matei 13:46

„Perla” este o piatră prețioasă, care întruchipează Biserica (trupul lui Cristos). Aceasta este formată din sfinții lui Dumnezeu, care au fost răscumparați prin sângele lui Cristos Isus.

„La care veniți, ca la o piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni, dar aleasă de Dumnezeu și prețioasă; Și voi, ca pietre vii, sunteți zidiți o casă spirituală, o preoție sfântă pentru a oferi sacrificii spirituale, acceptabile lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.” 1 Petru 2:4-5

Rezultă că, pietrele prețioase se câștigă prin aducerea sufletelor la Cristos. Aurul, argintul și pietrele prețioase sunt legate de glorificarea și mărturisirea lui Isus Cristos, de asemenea, câștigarea sufletelor pentru Cristos. Scopul lucrării

unui credincios este de a aduce alți oameni la cunoașterea salvării prin Domnul Isus Cristos.

Aceasta este important pentru Domnul Isus.

„La fel vă spun, este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.” Luca 15:10

Luca merge mai departe:

„Ci veți primi putere după ce Duhul Sfânt va fi venit peste voi; și îmi veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la cea mai îndepărtată parte a pământului...” Fapte 1:8

Vedeți că, fiecare dintre noi trebuie să devină un martor. Fiecărui creștin îi este dată slujba împăcării.

„Și toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat cu el însuși prin Isus Cristos și ne-a dat serviciul împăcării; Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu sine, neimputându-le fărădelegile lor; și ne-a încredințat cuvântul împăcării. De aceea suntem ambasadori pentru Cristos; ca și cum Dumnezeu v-ar implora prin noi, vă rugăm în numele lui Cristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu.” 2 Corinteni 5:18-20

Trebuie să încercăm să împăcăm pe alți oameni cu Dumnezeu, prin Isus Cristos. Această lucrare trebuie să includă evanghelizarea sau împărțirea tractatelor. Mai bine ar fi să începeți cu împărțirea tractatelor, fiecare credincios poate lăsa un tractat într-o cutie poștală sau chiar să-l trimită prin poștă. Este ușor să împarți aceste tractate prietenilor sau oamenilor necunoscuți. Este un mod efectiv de a semăna *sămânța*, chiar dacă niciodată nu știi rezultatul acestei lucrări, aceste rezultate

ne vor fi descoperite în Cer. De asemenea, putem participa la adunarea roadelor pe care alții le-au semănat. Chiar dacă omul, care a primit un tractat nu va fi salvat astăzi, mâne va putea fi salvat. Mai târziu el poate fi vizitat de un alt credincios, care-l va călăuzi la Cristos, însă, după cum și noi am luat parte în semănarea acestei semințe în inima lui, vom avea parte de răsplată. Împărțirea tractatelor evanghelistice este o lucrare pe care o poate face fiecare dintre noi.

Apostolul Pavel a fost conștient de aceasta în timpul vieții lui.

„Eu am sădit, Apolo a udat; dar Dumnezeu a dat creșterea. Așa că nici cel ce sădește nu este nimic, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care dă creșterea. Și cel ce sădește și cel ce udă una sunt; și fiecare va primi propria lui răsplată conform cu propria lui muncă. Fiindcă noi suntem conlucrători cu Dumnezeu; sunteți câmpul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.”
1 Corinteni 3:6-9

Pavel corelează câștigarea sufletelor cu *strângerea roadei*. El zice că, noi semănăm sămânța, atunci când mărturisim, chiar dacă cineva poate veni după voi și să ude această sămânță. Chiar dacă a doua persoană va aduce omul la Cristos, răsplătirea o vor primi toți cei care au fost implicați.

Răsplata Noastră Finală

Biblia spune că noi vom fi răsplățiți pentru lucrurile pe care le-am făcut în timp ce îl slujeam pe Cristos pe pământ, de asemenea, se zice că, vom pierde mult pentru lucrurile pe care le-am făcut conform cărnii. Sunt fapte asemenea lemnului, paielor sau fânului - lucruri carnale-moarte.

În Evrei citim despre lucrurile moarte:

„Cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul cel etern s-a oferit pe sine însuși fără pată lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră de faptele moarte, pentru a servi Dumnezeului cel viu?”
Evrei 9:14

Acest pasaj din Scriptură, în realitate, vorbește de lucrurile celor nesalvați, însă lucrurile moarte pot fi găsite și la omul credincios. Lemnul - un copac mort, fânul – o iarbă moartă, paiele - grâul mort. Sunt lucruri moarte pe care nu le va accepta Dumnezeu.

Dacă mai țineți minte din lecțiile anterioare, Dumnezeu consideră că trupul credinciosului este mort. Mai mult, nouă ne este poruncit să-l socotim mort (Romani 6:1-11). Prin urmare, orice lucru inițiat prin acest trup mort (carnea) – sunt **lucruri moarte** - nimic altceva decât, lemnul, fânul și paiele. Însă, lucrurile care sunt inițiate de Duhul Sfânt și împlinite prin credință - sunt lucruri acceptate. Pentru asemenea fapte vom fi răsplățiți. Faptele noastre vor fi evaluate potrivit calității și nu cantității.

Pavel ne spune că toate faptele omului vor fi încercate prin foc.

„Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua aceea o va face cunoscută, pentru că va fi revelată prin foc; și focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este. Dacă lucrarea pe care cineva a zidit-o deasupra rămâne, va primi răsplată. Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc”
1 Corinteni 3:13-15

Într-o bună zi, când toți credincioșii vor ajunge în Cer, unii se vor înfățișa cu o mulțime de faptele lor. Însă, după ce aceste fapte vor fi încercate prin foc, de la faptele moarte va rămâne doar o grămăjoară de scrum. Unii vor zice: „Doamne, dar lucrurile aceste le-am făcut pentru Tine”. Atunci Dumnezeu va răspunde: „Eu niciodată nu ți-am zis să faci asta.” Nu sunt importante lucrurile pe care le facem noi pentru El, ci cele pe care le face El prin noi. Dumnezeu nu este interesat de cantitatea faptelor noastre, ci este interesat de caracterul lor. El dorește să știe motivul nostru față de această lucrare (de ce am făcut acest lucru); El dorește să știe imaginea lucrării (a cui voință o îndeplinim). El dorește să cunoască mijlocul prin care se face această lucrare (cu ce putere facem această lucrare).

- Unicul motiv al lucrării noastre este dragostea.
- Unica imagine acceptată a lucrării noastre este credința.
- Unicul mijloc potrivit pentru lucrarea noastră este Duhul Sfânt.

DESPRE DRAGOSTE Biblia spune:

„Fiindcă Dumnezeu nu este nedrept să uite lucrarea voastră și munca dragostei, pe care ați arătat-o pentru numele lui, în aceea că ați servit și serviți sfinților.” Evrei 6:10

„Amintind neîncetat lucrarea credinței voastre și munca dragostei și răbdarea speranței în Domnul nostru Isus Cristos, înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru,” 1 Tesaloniceni 1:3

„...credința...lucrează prin dragoste.”
Galateni 5:6

DESPRE DUHUL Biblia spune:

„Atunci el a răspuns și mi-a vorbit, zicând: Acesta este cuvântul DOMNULUI către Zorobabel, spunând: Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin duhul meu, spune DOMNUL oștirilor.”

Zaharia 4:6

DESPRE CREDINȚĂ Biblia spune:

„Iar fără credință este imposibil a plăcea lui, fiindcă cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că el este și că este un răsplătitor al celor ce îl caută cu zel.”

Evrei 11:6

„Iar cel ce se îndoiește, dacă mănâncă, este damnat, pentru că nu mănâncă din credință; fiindcă tot ce nu este din credință este păcat.”

Romani 14:23

Credința este fundamentată pe voia lui Dumnezeu, care a fost arătată. Trebuie să cunoaștem ceea ce dorește Dumnezeu de la noi. Apoi, trebuie să ne supunem Lui (Romani 6:13,19), conformându-ne cu ceea ce este adevărat, ce dorește El și ce este neadevărat ce dorim noi. Dacă ne vom lăsa să fim călăuziți de Duhul Sfânt, vom fi plăcuți Lui. Cineva, din încredințare, poate dona o mie de dolari pentru lucrarea de misiune. Altul poate să-și zică: „Am și eu o mie de dolari, așa că pot face acest lucru și eu.” În asemenea situații, cel de-al doilea personaj ajunge într-o situație dificilă întrebându-se, de ce Dumnezeu nu l-a binecuvântat pentru banii pe care i-a donat. El poate să zică: „Doar am făcut acest lucru pentru a înălța numele lui Cristos.” Diferența dintre acești doi este că cel dintâi a făcut aceasta din încredințare prin Duhul Sfânt, în timp ce de-al doilea personaj a

dat fără a fi călăuzit de Duhul Sfânt, fiind o *inițiativă carnală* de a se arăta un om spiritual.

Este asemenea întâmplării cu Anania și Safira.

„Și Iose, care a fost supranumit de apostoli Barnaba, (care este, fiind tradus, Fiul mângâierii,) un levit, un cipriot, Având pământul lui, l-a vândut și a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor. Dar un anumit bărbat, numit Anania, cu soția lui, Safira, au vândut o proprietate, Și a păstrat din preț, soția lui știind și ea în ascuns; și au adus o anumită parte și au pus-o la picioarele apostolilor. Dar Petru a spus: Anania, de ce ți-a umplut Satan inima să îl minți pe Duhul Sfânt și să păstrezi din prețul pământului? Cât timp îți rămânea, nu rămânea al tău? Și după ce a fost vândut, nu a fost în propria ta putere? De ce ai conceput lucrul acesta în inima ta? Nu pe oameni ai mințit, ci pe Dumnezeu. Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și și-a dat duhul; și mare frică a venit peste cei ce au auzit acestea.”
Fapte 4:36-5:5

Cunoaștem că Anania și soția lui au mințit toată biserica de banii pe care i-au adus în fața apostolilor, însă ei au păcătuit mai înainte, când au înscenat că la aceasta au fost călăuziți de Dumnezeu. Putem vedea că Iose și-a dat darul din dragoste prin credință, fiind călăuzit de Duhul Sfânt. Pe de altă parte, planul lui Anania a constat, în a se arăta mai bine față de alți colegi de-ai lui, ducând doar o parte din bani ca și dar, zicând că este tot ce mai au. El se gândea la gloria din partea oamenilor. A fost un plan care a fost născut în inima lui și inspirat de Satan. Nu vom avea parte de răsplăți pentru ceea ce **dorim noi** să facem pentru Dumnezeu. Ci, vom primi răsplăți pentru că El dorește să facă

prin noi aceste lucruri. Prin urmare vedem că, viața noastră și faptele (sfințeniei) sunt legate de răsplătirea veșnică.

Încercați prin Foc

În 1 Corinteni 3:13-15 putem vedea că, tot ceea ce ne adunăm în ceruri va fi trecut printr-un foc mare. Nădăjduim că vom aduna numai aur, argint și pietre scumpe. Sigur că, vom avea strâns o mulțime de lemn, fân și paie. Atunci când depozitele noastre vor trece prin foc, toate lucrurile moarte vor arde. Dacă a fost aur, argint și pietre prețioase, atunci vor rămâne pe veci. Toate celelalte lucruri vor pieri în fum, însă, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, noi vom primi răsplata noastră din ceea ce va rămâne.

- Comoară pe care am adunat-o în ceruri, va determina răsplata în fața Scaunului de Judecată al lui Cristos. Vom primi răsplățile noastre pe care le-am meritat, însă va fi tristețe datorită răsplăților pe care le-am ratat.
- Ideea principală pe care trebuie să o urmărim din această lecție, este că cel credincios nu va arde niciodată. Vor arde doar lucrările lui **moarte**.

SĂ RECAPITULĂM

Judecata Credinciosului

Enumerati cele trei judecări la care vor fi prezenți cei credincioși.

a. _____.

b. _____.

c. _____.

Judecata Păcătoșilor

Folosiți referințele pentru a răspunde la întrebări.

Efeseni 2:3

Revelația 20:11-15

Ioan 12:31-32

Galateni 3:13

2 Corinteni 5:21

Ioan 1:29

1 Ioan 4:9

1 Petru 2:24

Ioan 3:36

Luca 16:19-31

Psalmul 7:11

Fapte 2:31

Ioan 3:16

Psalmul 5:5

Ioan 3:18

1. _____ Ioan Baptist vorbește din ce cauză Isus a venit pe pământ.
2. _____ În aceste versete Isus se referă la răstignirea Sa ca fiind judecata asupra lumii.

3. _____ Acest verset arată că, judecata asupra păcatelor NOASTRE a fost făcută în Cristos.
4. _____ Acest verset indică că, Domnul Isus Cristos a devenit PĂCAT pentru ca noi să fim drepți.
5. _____ Cristos a fost făcut blestem pentru noi.
6. _____ Când a murit Cristos, sufletul Lui a ajuns în Iad, pentru a suferi în locul nostru. Dar El nu a rămas acolo.
7. _____ Furia lui Dumnezeu rămâne asupra fiecărui necredincios.
8. _____ Toți oamenii pierduți rămân sub furia lui Dumnezeu.
9. _____ Furia lui Dumnezeu este înfățișată prin suferințele din focul Iadului.
10. _____ Furia veșnică a lui Dumnezeu este arătată prin Lacul de Foc, unde vor arde pe veci toți cei necredincioși.
11. _____ Cel necredincios este deja condamnat, deoarece nu a crezut în Cristos.
12. _____ Dumnezeu a iubit lumea foarte mult și L-a trimis pe Fiul Său. El NU iubește TOȚI oamenii din lume.

13. _____ Dumnezeu și-a arătat dragostea Sa pe Golgota.
14. _____ Dumnezeu urăște pe cei fărădelege.
15. _____ Dumnezeu este supărat pe cei necredincioși.
16. Ce se întâmplă cu omul, când acesta primește salvarea?
- a. _____.
- b. _____.

Judecata Fiilor

Completați spațiile libere.

1. Judecata asupra credinciosului, ca judecata PĂCĂTOSULUI, este legată de statutul _____ lui, în timp ce judecata asupra lui ca judecata FIULUI este legată de statutul _____ lui.
2. 1 Ioan 1:8 spune că, creștinul mai poate _____.
3. Conform cu Romani 7:18, „*ce este rău*” încă mai este prezent în _____ fiecărui creștin.

4. Conform cu 1 Ioan 1:9 trebuie să _____ păcatele noastre.
5. Mărturisirea păcatelor trebuie să fie _____.
6. Cei credincios rămân în _____ cu Dumnezeu, judecând și mărturisind păcatele totdeauna.
7. Conform cu Evrei 12:5-7, Dumnezeu _____ copiii Săi, atunci când păcătuiesc.
8. Enumerați trei lucruri din 1 Corinteni 11:30-32, care se pot întâmpla cu cel credincios, atunci când acesta nu-și condamnă și mărturisește păcatele sale.
 - a. _____.
 - b. _____.
 - c. _____.
9. Dumnezeu poate să-l ia pe creștin _____ la _____, dacă acesta va continua să păcătuiască și devine o pricină de poticnire pentru alții.

10. Omul nou din interior, care este creat în noi prin sămânța lui Dumnezeu, nu poate _____.
11. Dacă omul a crezut în Domnul Isus Cristos, atunci el _____ poate pierde salvarea sa.

Judecata Robilor

Completați spațiile goale.

1. În timpul acestei judecăți cel credincios va primi _____ pentru lucrarea sa pe care a făcut-o pentru Domnul Isus Cristos.
2. Care sun cele două scopuri ale Scaunul Judecății al lui Cristos:
 - a. _____.
 - b. _____.
3. Conform cu 2 Corinteni 5:10-11 nu ne este îngăduit să credem judecata lui Cristos ca o glumă. Este un lucru _____.
4. Cel credincios vor da socoteala pentru păcate de _____ și pentru păcatele _____.

5. Conform cu Matei 12:36-37, fiecare _____ pe care-l spunem va fi înregistrat pentru ziua judecării.
6. Conform cu Eclesiastul 12:14, Romani 2:16 și Luca 8:17 chiar și acele fapte care sunt _____, vor fi cântărite la judecată.
7. Pavel spune despre Scaunul Judecării lui Cristos ca „_____ lui Dumnezeu”, pentru că acolo vor fi scoase la iveală dorințele adevărate din spatele lucrărilor noastre.
8. Conform cu 1 Corinteni 3:11-13 _____ este temelia pe care trebuie să zidească cel credincios.
9. Biblia învață că, putem să ne strângem _____ în ceruri.
10. Cel mai scump ce este în ceruri este _____.
11. Cel mai înalt lucru în ceruri este _____.
12. Cel credincios poate să adune aurul în Cer, dacă va înălța numele _____ ca Dumnezeu.
- 13 _____a fost plata pentru răscumpărare.

14. După moartea lui Cristos, _____ Lui a înlocuit argintul ca preț pentru răscumpărare.
15. Când vorbim cu cineva de felul în care ar trebui să fie salvat, noi ne adunăm _____ în ceruri.
16. Conform cu Maleahi 3:16 și Zaharia 9:16 poporul lui Dumnezeu este prezentat asemenea _____ scumpe.
- 17 Conform cu Matei 13:46 perla este o piatră prețioasă care reprezintă _____.
18. Pietrele prețioase le putem câștiga câștigând pe _____ la Cristos.
19. În 1 Corinteni 3:6-9 Pavel compară câștigarea sufletelor cu _____.
20. Cei credincios vor primi răsplata pentru faptele lor bune, totuși ei vor primi _____ pentru faptele cărnii lor.
21. Faptele care sunt făcute de lucrările noastre moarte sunt _____.
22. Faptele care sunt făcute prin _____ și prin Duhul Sfânt sunt lucrări credincioase. Pentru asemenea fapte vom primi o _____.

23. Faptele noastre vor fi judecate după calitate și nu după cantitate, deoarece Dumnezeu dorește să știe _____ pentru lucrare.
24. Unicul motiv al lucrării noastre este _____.
25. Unica imagine acceptată a lucrării noastre este _____.
26. Unicul mijloc potrivit pentru lucrarea noastră este _____.
27. Comoara pe care o strângem în ceruri va determina felul în care vom fi _____ la judecata lui Cristos.
28. Faptele moarte ale celui credincios vor _____ la această judecată, totuși însăși omul nu va arde.

ZIUA ÎNCORONĂRII

Când citim Noul Testament, găsim că, există cinci coroane diferite pe care le poate câștiga un creștin. Aceste coroane pot deveni partea premiilor noastre cerești, pe care le putem câștiga printr-o viață sfântă și în ascultare de Dumnezeu. Asemenea aurului, argintului și a pietrelor scumpe, coroanele sunt legate de glorificarea Domnului Isus Cristos și martorii Lui. Evident că, aceste coroane sunt legate de trăirea unei vieți creștine.

I. Coroana Dreptății

Despre această coroană a dreptății se vorbește în 2 Timotei 4.

„Am luptat o luptă bună, am terminat alergarea, am ținut credința. De acum înainte îmi este păstrată o coroană a dreptății, pe care Domnul, judecătorul cel drept, mi-o va da în ziua aceea și nu doar mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea lui.” 2 Timotei 4:7-8

Mai târziu, în acest pasaj, Pavel, spre sfârșitul vieții lui vorbește de coroana, care îi va fi dată de Domnul Isus la Scaunul Judecării al lui Cristos. Această coroană a dreptății va fi dată tuturor credincioșilor care L-au căutat dinadins pe Cristos și care au așteptat venirea Lui (1Tesaloniceni 4:13-17).

Spre final Pavel spune:

„Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte”

1 Tesaloniceni 4:18

Versetele 13-17 vorbesc de răpirea Bisericii. În versetul 18 Pavel spune că, aceste cuvinte sunt cuvinte de mângâiere pentru cei care așteaptă cu nerăbdare ziua gloriei. Mulți creștini, probabil, vor cunoaște atunci că au pierdut această coroană și totul din cauză că, vizitau biserica unde niciodată nu se predica a doua venire a lui Cristos. În cartea Revelația, Domnul Isus, ne avertizează cu privire la acest lucru.

„Iată, eu vin dintr-odată; ține tare ce ai, ca nimeni să nu îți ia coroana..”

Revelația 3:11

Acest verset presupune că noi ne putem pierde coroanele și vor fi cei ce ni le vor scoate de pe cap. Dacă Domnul Isus dorește ca fiecare dintre noi să le aibă, atunci trebuie să dorim să le primi. Nu lăsați ca învățătorii mincinoși să vă ia coroana; țineți-vă tare de ceea ce vă aparține.

Să vedem acum ce zice Pavel în Coloseni.

„Nimeni să nu vă priveze de răsplată într-o umilință voită și închinare la îngeri, vârandu-se în cele pe care nu le-a văzut, îngâmfat fără motiv prin mintea lui carnală, Coloseni 2:18

În Vechiul Testament există mai mult de 900 de versete și nu mai puțin de 100 în Noul Testament care vorbesc de a doua venire a lui Cristos. Din aceste versete putem cunoaște de asemenea, că nu trebuie să ne legăm cu lucrurile acestei lumi.

„Nimeni care se războiește nu se încurcă cu chestiunile acestei vieți, ca să placă celui ce l-a ales ca soldat.”

2 Timotei 2:4

„Puneți-vă dragoste în cele de sus, nu în cele de pe pământ.”

Coloseni 3:2

Ioan ne învață:

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile care sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”

1 Ioan 2:15

- Vom primi această coroană a dreptății, dacă vom dori cu adevărat ca Domnul Isus Cristos să vină și să ne ia de pe acest pământ. Vom avea această dorință doar în cazul în care, dorințele noastre vor fi legate de lucrurile cerești.

Dacă iubim lucrurile din această lume, în curând vom pierde dragostea noastră față de lucrurile care aparțin de lumea viitoare. Dacă avem aici bogății mari, în curând vom pierde dorința să ajungem în locul unde ne așteaptă bogățiile cerești. Dacă Isus Cristos ar fi venit acum, am fost gata să lăsăm lucrurile acestei lumi fără nici o șovăire? Sau, acest lucru va fi asemenea soției lui Lot? Chiar dacă a scăpat de distrugerea Sodomei, ea s-a oprit și s-a întors să se uite ultima dată la Sodoma. Toate bogățiile ei erau caracterizate de domnia acestei lumi, iar unde au fost comorile adunate, acolo a fost și inima ei. Chiar în prezența judecății lui Dumnezeu, ea tânjea după aceste lucruri pământești, mai mult decât dorința de a primi salvarea din partea lui Dumnezeu. Am fi într-adevăr bucuroși dacă Cristos ar fi venit acum, sau suntem atât de tare preocupați de lucrurile aceste-i

lumi că, ne va părea rău să lăsăm în urmă lucrurile aceste-i lumi și să ajungem în Cer? Gândim la lucruri cerești sau la cele pământești? Sau, lăsăm ca lucrurile aceste lumi să stea între noi și Dumnezeu? Dragii mei, Domnul Isus cunoaște inimile noastre. Putem minți oamenii prin vorbire, însă El vede tot ce este în inima noastră. El cunoaște dacă îl iubim și suntem cu adevărat pregătiți pentru a-L întâlni. El ne cunoaște! Aceasta trebuie să ne lase să ne gândim la modul nostru de viață și la felul dorințelor noastre.

II. Coroana Nepieritoare

Este cea de a doua coroană numită, coroana „nepieritoare”.

În 1 Corinteni 9 Pavel afirmă:

„Nu știți că cei ce aleargă într-o cursă, toți aleargă, dar unul primește premiul? Alergați astfel ca să îl obțineți. Dar oricine se străduiește pentru măiestrie se înfrânează în toate. Și ei fac aceasta ca să obțină o coroană pieritoare, dar noi una nepieritoare. Eu de aceea astfel alerg, dar nu ca în nesiguranță. Astfel lupt, dar nu ca unul care lovește în aer. Ci îmi disciplinez trupul și îl țin în supunere, ca nu cumva în vreun fel după ce am predicat altora, eu însumi să fiu descalficat.”

1 Corinteni 9:24-27

- Acest premiu poate fi câștigat doar dacă supunem trupul în ascultare și alergăm alergarea. Trebuie să avem putere asupra trupului nostru și să menținem o mărturie bună a unei vieți drepte.

A. Alergarea într-o cursă.

Biblia învață că toți creștinii aleargă pe locul de alergare.

„De aceea și noi, fiind încercuiți cu un nor așa de mare de martori, să lăsăm deoparte fiecare greutate și păcatul care ne copleșește așa de ușor și să alergăm cu răbdare cursa care este pusă înaintea noastră, Privind cu atenție la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu” Evrei 12:1-2

La întrecerile sportive, la alergare, fiecare sportiv dă jos tot ce-l deranjează. El începe să-și golească buzunarele (credincioșilor golirea buzunarelor va fi de mare folos). Alergătorul poate fi recunoscut după echipamentul pe care îl îmbracă. De asemenea, fiecare credincios trebuie să se gândească la haina pe care o poartă - aceasta nu trebuie să devină un obstacol în mărturia unei vieți sfinte. Pentru a trăi o viață sfântă, trebuie să fim asemenea unui alergător, să lăsăm tot ce ne poate împiedica în slujirea lui Dumnezeu. Fiecare dintre noi are o parte slabă cu care se confruntă toată viața - păcatul, care ne tulbură toată viața. Satan, sigur că ne cunoaște slăbiciunea, căutând s-o folosească împotriva noastră. Dacă vom recunoaște această slăbiciune și o vom birui, vom evita o mare parte de păcate în viața noastră. Încurajați-vă fraților, Domnul Isus Cristos a început în noi această cursă de alergat și ne așteaptă la capătul ei, pentru a ne lua cu El. În această alergare trebuie să ne străduim de a ne ține de credință și de a asculta Cuvântul lui Dumnezeu.

„Căci acum, eu sunt gata să fiu turnat și timpul plecării mele este aproape. Am luptat o luptă bună, am terminat alergarea, am ținut credința.”
2 Timotei 4:6-7

B. Ținând în supunere trupului nostru

Putem vedea că în epistola către Evrei 12:2 se vorbește de „*bucuria care-I era pusă înainte*”. De asemenea, putem vedea că și Cristos a alergat pe aceeași alergare, însă scopul Lui a fost de a câștiga puterea asupra morții, iadului și asupra mormântului. El a văzut durerea și tristețea prin care trebuia să treacă. Însă, pentru că vedea premiul pe care trebuia să-l câștige, El a urcat la cruce cu bucurie știind că, la final va primi acest premiu. El a fost credincios până la capăt. Când campionul olimpic este în această alergare oboșitoare, ce credeți că zice el? Poate că se plânge, „*O, piciorușele mele, o, mânușele mele - o durerea asta - eu sunt oboșit. Hai să ne oprim o clipă. Vreau să beau. Poate ajunge deja?*” Posibil. Însă trebuie să-și zică lui însuși ceea ce zice fiecare sportiv, „*Trupule trebuie să faci ceea ce-ți zic eu.*” Un alergător bun trebuie să-și supună trupul, acesta trebuie să fie învățat să facă ceea ce cere el. Sportivul nu se gândește la durerile temporare, ci este concentrat totdeauna la premiul pe care-l poate câștiga. Dacă dorește să câștige această alergare, atunci nu trebuie să fie controlat de trupul său, ci el trebuie să-și controleze trupul. *Un bun sportiv nu fumează, nu bea, nu se îmbuibă sau face ceva ce este rău pentru trupul lui.* Observați că vorbesc de *un sportiv bun*. Sunt mulți oameni care, având un potențial mare, sunt sportivi mai puțin buni din cauza drogurilor ș.a. Aceștia nu se țin mult de sport. De exemplu, câțiva ani în urmă am auzit de un om care, trăind pe străzile unui oraș faimos, oprea oamenii pe stradă cerându-le bani de mâncare. Văzând că

nu primește nimic, a propus unui trecător un inel. Omul a fost mirat mult când a văzut inelul, deoarece era un inel cu care a fost premiat fiecare jucător din finalul meciurilor campionatului la fotbalul american. Omul l-a întrebat: „*Unde ar fi putut găsi un vagabond ca tine asemenea inel?*”. „*L-am câștigat, în trecut, am fost un fotbalist profesionist, numele meu este Mercury Moris*” a răspuns omul vagabond. Văzând că trecătorul nu-l crede, acesta i-a arătat permisul de conducere, unele titluri tăiate din ziar și alte dovezi. Un polițist care trecea pe lângă ei, a confirmat că acest om a fost în trecut un fotbalist vedetă. Cu lacrimi în ochi omul și-a povestit istoria vieții reușite și bogate, din care a decăzut ajungând cu sănătate firavă și în sărăcie din cauza drogurilor. A fost pe culmea gloriei, însă pentru că nu și-a supus trupul, a pierdut-o.

Da, *un sportiv bun* trebuie să-și împodobească trupul, însă face aceasta pentru a primi *o coroană pieritoare*. Este numit „pieritor” deoarece nu-l poți lua după moarte. El rămâne aici pe pământ, se va stinge și va rugini. De exemplu, Cassius Clay (numit și Muhammed Ali) a primit titlul de campion în box la categoria grea, însă titlul lui nu a fost nimic atunci când va fi înfățișat în fața Judecății. Poate să demonstreze îngerilor că a fost „împărat”, așa cum se numea el. Însă, îngerii vor da din umeri și vor zice: „*Box sau tox...nu cunoaștem nici un box. Aici nu avem așa ceva. Avem doar un singur Împărat aici, este Isus Cristos*”. Ali va fi asemenea oricărui păcătos, iar cununa aceasta „a putrezirii” va rămâne aici, cât despre el nu va mai ști nimeni. Cu cât mai minunat este coroana nepieritoare pe care o va putea câștiga fiecare creștin! Ea va fi a noastră pe veci, într-un loc unde nimeni nu o va putea fura și unde rugina nu o mănâncă (Matei 6: 19-21)! Putem câștiga această coroană nepieritoare, dacă vom împodobi trupul și dorințele noastre.

- În primul rând, cel credincios este templul lui Dumnezeu. De aceea, trebuie să avem grijă de el și să nu-l pângărim.

Să cercetăm Scriptura:

*„Ce? Nu știți că **trupul vostru este templul Duhului Sfânt** care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri? Fiindcă sunteți cumpărați cu un preț; de aceea gloriificați pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”*
1 Corinteni 6:19-20

*„Nu știți că **sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi**? Dacă cineva spurcă templul lui Dumnezeu, pe el îl va nimici Dumnezeu; fiindcă **templul lui Dumnezeu este sfânt**, templu care sunteți voi.”*

1 Corinteni 3:16-17

Cei credincioși nu trebuie să facă cu trupurile lor ceea ce ar putea supăra pe Domnul Isus Cristos sau să-i blameze Numele Lui. Dimpotrivă, trebuie să încercăm să aducem glorie Numelui Său, cu trupurile noastre. Cum putem să-L glorificăm cu trupurile noastre? Putem să cântăm glorificându-L prin **buzele noastre**. Putem ridica către El **mâinile** noastre în închinare. Putem auzi cuvântul și studiile din Cuvântul Lui cu **urechile noastre**. Putem citi Cuvântul Lui cu **ochii noștri**. Putem merge pe drumul corect cu **picioarele noastre**. Putem să ne concentrăm **inimile și gândurile** noastre asupra Lui. Putem trăi după voia Lui. Putem să-L glorificăm prin **îmbrăcămintea** noastră (modestă) și prin felul în care **lucrăm** (corect și silitor). Cum alt fel puteți să-L gloriificați?

- În al doilea rând, trebuie să ne menținem mărturia noastră în fața celor nesalvați, cât și înaintea celor salvați. (1 Corinteni 9:27)

Pavel ne zice că, trebuie să ne împodobim trupul pentru a arăta altora viața nouă din interiorul nostru. Omul născut din nou - este deja un om diferit de alții.

„De aceea dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi..”

2 Corinteni 5.17

Nu trebuie să lăsăm ca dorințele noastre carnale să preia controlul asupra trupului nostru, altfel, cei cărora le mărturisim sau îi evanghelizăm se vor uita la viața noastră și se vor gândi, *„De ce ne spui aceste lucruri nouă? Voi faceți aceleași lucruri pe care le facem noi. Vorbiți la fel ca și noi. Citiți ceea ce citim și noi. Vă plac lucrurile care ne plac și nouă. Noi dorim ceea ce doresc și ei. Ei se îmbracă la fel ca și noi. Ei ascultă aceleași muzică ca și noi. Vorbesc aceleași glume ca și noi. Fac aceleași lucruri ca și noi - în ce constă deosebirea?”*

Când Pavel predica vestea harului lui Dumnezeu, nu dorea ca vestirea lui să fie respinsă din cauza unei mărturii slabe. Dacă apostolul Pavel a fost îngrijorat de aceasta, cu cât mai mult noi ar trebui să ne îngrijorăm de aceasta. Pavel știa că, dacă viața lui însuși nu mărturisește harul lui Dumnezeu în el, atunci vestirea lui va fi respinsă, iar el va fi un mincinos. Trebuie să păstrăm o mărturie bună în fața lumii nesalvate, cât și în fața celor salvați. În acest fel vor fi încurajați în a-L căuta pe Dumnezeu și vor fi întăriți în împlinirea voii Lui. În consecință, cât de tragic ar fi să știm că, în timp ce predicăm altora despre harul minunat al lui Dumnezeu, noi înșine am fost cauza

îndărătniciei lor din cauza modului ușuratic de viață pe care-l avem. Când împiedicăm pe alții să audă Cuvântul lui Dumnezeu și să creadă în el, devenim o pricină de cădere pentru alții, în umblarea lor cu Dumnezeu. Aceasta este un păcat, de care Pavel avertizează fiecare credincios în Romani.

„De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alții; ci mai bine, judecați aceasta: nimeni să nu pună piatră de cădere sau ocazie de poticnire în calea fratelui..” Romani 14:13

Pentru a confrunta lumea cu păcatul, în primul rând, trebuie să fim convinși că, nu suntem un prilej de păcătuire pentru alții. Dacă viața noastră este murdară, atunci suntem o pricină de poticnire pentru alții. Ceva timp în urmă am văzut un grup de copii de la grădiniță, care erau implicați în sărbătoarea revelionului pentru părinții lor. Fiecare dintre ei se ține de brâul altui copil. Mai întâi, copiii au trecut pe scenă în față, iar apoi în spate. Totul a fost minunat până când unul dintre copii, care era la capătul coloanei, a căzut jos. Apoi, unul după altul, copiii au început să cadă împiedicându-se de acest băiețel. La fel se poate întâmpla cu noi, atunci când avem o mărturie slabă înaintea oamenilor, făcându-i pe mulți să cadă.

Observați că, ceea ce zice Pavel este adevărat:

„Fiindcă niciunul dintre noi nu trăiește pentru el însuși, și nimeni nu moare pentru el însuși.” Romani 14:7

Fiecare dintre noi poate influența pe cel care trăiește sau pe cel care lucrează cu el. Oamenii ne urmăresc atunci când suntem în biserică și când suntem la serviciu. Acasă, cei din familia noastră ne urmăresc. Am auzit că oamenii vorbesc de

păcat cam așa: Dar nu ofensez pe nimeni în afară de mine. Este fals. Nimeni dintre noi nu trăiește sau moare, fără a influența pe cei care trăiesc aproape de noi (Romani 14:7). Fiecare dintre noi va influența viața altor oameni. Atunci când abandonăm această lume stricată, ei vor ține minte mărturia care am lăsat-o în urma noastră. Această mărturie poate deveni un factor important în decizia omului pentru a primi sau respinge pe Domnul Isus Cristos.

„Dar luați seama ca nu cumva în vreun fel această libertate a voastră să devină o piatră de cădere celor slabi. Căci dacă cineva te vede pe tine, care ai cunoaștere, șezând la masă în templul idolului, nu va fi încurajată conștiința lui, fiind slabă, să mănânce acele lucruri sacrificate idolilor? Și să piară prin cunoașterea ta fratele slab, pentru care a murit Cristos? Dar când păcătuiești astfel împotriva fraților și răniți conștiința lor slabă, păcătuiești împotriva lui Cristos.” 1 Corinteni 8:9-12

Suntem salvați prin har prin credință și suntem eliberați de lanțurile păcatului. Nu mai suntem sub judecata Legii - suntem liberi, însă Pavel ne avertizează spunând că, libertatea noastră să nu fie o pricină de poticnire pentru alți credincioși slabi în credință. Apoi, dă un exemplu pentru a-și explica argumentul. În timpul vieții lui Pavel mulți oameni idolatri aduceau ca jertfă animale, ca sacrificiu dumnezeilor falși, în timpul închinării lor într-un templu păgân. După acest ritual, carnea era pregătită și dată doritorilor. Nu era nici un rău dacă un creștin mânca din această carne pregătită, deoarece idolul nu semnifică nimic pentru omul credincios (1 Corinteni 8:4). Deoarece această carne era înfățișată în fața idolilor și apoi împărțită, pentru unii creștini a fost o pricină de supărare. Probabil că, unii dintre ei oficiau singuri aceste jertfe, înainte de a fi salvați. Așa că, probabil, își aminteau felul în care se asociau

cu acești idoli și, conform cu Romani 14:23, nu ar fi bine să mănânci această carne în prezența acestor frați. Acum, fiți atenți la ceea ce se zice în 1 Corinteni 8:12. Când păcătuim împotriva fraților și provocăm durere față de cugetul lor slab, în același timp păcătuim în fața lui Isus Cristos, Salvatorul nostru. Puteți vedea că acești frați, slabi în trupul lui Cristos, sunt asemenea nouă, iar atunci când greșim împotriva lor, greșim împotriva trupului lui Cristos. De aceea, acest păcat este un păcat împotriva lui Cristos.

Pavel a simțit că aceasta este extrem de important, de aceea la final scrie:

„De aceea dacă o mâncare face pe fratele meu să se poticnească, nu voi mânca niciodată carne, cât va rămânea lumea, ca nu cumva să fac pe fratele meu să se poticnească.”

1 Corinteni 8:13

Să luăm ca exemplu un obicei foarte rău, fumatul. De exemplu, creștinul nou convertit va căuta să-și purifice viața și să scape de fumat (slavă lui Dumnezeu). Însă, dacă va vedea un creștin matur care este cu Isus Cristos deja de 10-12 ani și tot mai fumează, va fi o mărturie foarte slabă și o piatră de poticnire pentru acest tânăr creștin. Fumătorul aduce o ofensă la adresa cugetului acestui tânăr creștin, și, în același timp, păcătuiește împotriva lui Isus Cristos. Aceasta demonstrează urgența împodobirii trupului său pentru o mărturie bună față de aproapele său.

Pavel discută aceasta în 1 Corinteni 6:

„Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos; toate îmi sunt legiuite, dar eu nu voi fi adus sub puterea niciunuia.”

1 Corinteni 6:12

Trăim acum în vremuri de har, însă trebuie să fim atenți la felul în care ne comportăm sub acest har și libertate, pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Pavel spune că, în ciuda faptului că toate lucrurile au fost o lege pentru el, totuși, el nu lăsa ca ceva să fie agățat de el. A fost influențat cineva dintre noi de puterea țigărilor, băuturilor alcoolice, televizorului, mâncării, sportului, pornografiei sau alt ceva de genul acesta? Este ceva din viața noastră care a devenit un obicei pentru noi și că trebuie să ne supunem acestui obicei? Spuneți adevărul! Dacă da, atunci este un păcat. Chiar în ciuda faptului că în unele circumstanțe nu este nimic rău în aceste lucruri, însă poate deveni rău, deoarece ea vă poate controla pe voi sau pentru că puteți deveni un rău pentru alții, devenind astfel o piatră de poticnire pentru ei.

Pavel cercetând problema mai adânc, afirmă:

„*Abțineți-vă de la orice manifestare a răului.*”

1 Tesaloniceni 5:22

Dacă te îndoiești, atunci ar fi mai bine să renunți - este punctul de vedere al lui Pavel cu privire la libertatea creștină. De asemenea, Pavel știa că nu mai este prins în lanțurile unor reguli, ci este în libertate. Totuși, a fost foarte precaut cu mărturia lui față de aproapele lui și, în același rând, câștigându-și coroana nepieritoare. În același fel o putem câștiga și noi. Creștinii carnali nu vor fi scutiți de consecințele pentru viața carnală pe care o trăiesc. Da, aceștia sunt salvați prin har prin credință și vor ajunge în Cer, însă dacă ei nu vor trăi după voia Domnului Isus Cristos, atunci consecințele sunt inevitabile. Ei își vor pierde răsplata care ar putea aparține lor pentru totdeauna.

Această *coroană nepieritoare* nu poate fi ușor câștigată. Pentru a câștiga această coroană, trebuie să ***răstignești trupul și***

să umblați în Duhul (Romani 6, Galateni 5:24-25). Aceasta nu este ușor.

Trebuie să fim în stare să repetăm împreună cu Pavel:

„Sunt crucificat împreună cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine.” Galateni 2:20

Pentru a verifica dacă corespundem cerințelor acestei coroane nepieritoare, trebuie să ne cercetăm: *Mai rămâne* carnea noastră la țigări, alcool, hrană, somn, s.a.? Atunci când se transmite pe televizor o emisiune vulgară, suntem interesați să-l privim sau închidem televizorul? Cui dedicăm mai mult din timpul nostru - vizionării televizorului sau citirii Bibliei? Când ne mâniem, este în câștig carnea noastră sau lăsăm ca Dumnezeu să controleze comportamentul nostru? Bârfim oamenii atunci când sunt departe de noi, sau ne rugăm pentru ei? Stăm cu burta în sus pe pat sau ne concentrăm să învățăm, să lucrăm ceva sau să evanghelizăm oamenii? Duminică mergem la biserică sau ședem acasă și privim emisiunile la televizor sau dormim? Ne străduim să ajungem la timp la biserică sau, este atât de plictisitor, încât abia ne târâm picioarele să ajungem? Dacă inimile și gândurile noastre sunt în Cristos Isus, atunci vom iubi biserica și părtășia cu sfinții. Însă dacă gândurile noastre sunt la plăcerile acestei lumi, atunci dragostea noastră față de Cristos se va răci, iar dorința de a auzi predici și de a avea părtășie cu credincioșii va fi mai scăzută. Vom merge în locurile în care vom putea, ori să luăm ceva, sau să lăsăm ceva.

„Adulteri și adultere, nu știți că prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea oricine dorește să fie prieten al lumii este dușmanul lui Dumnezeu.” Iacov 4:4

Niciodată nu am întâlnit vreun om, care ar fi dorit să fie calificat ca un dușman al lui Dumnezeu. Însă, dacă adevărul ar fi descoperit, într-o zi aceasta se va întâmpla, mulți alții vor cunoaște că ei înșiși au fost dușmani ai lui Dumnezeu.

Această coroană nepieritoare este dată unor oameni deosebiți ai lui Dumnezeu, asemenea lui Pavel, cel care și-a dat viața în slujba Lui - acest exemplu este greu de urmat. Însă, Dumnezeu are asemenea coroane nepieritoare și pentru noi, dacă vom lucra pentru El. Apropo, El nu va putea să ne dea aceste cununi dacă nu e posibil să le câștige. Trebuie să avem un comportament adecvat pentru atingerea scopului, coroanei. Aceasta putem vedea în următoarele versete.

„Iar Isus i-a spus: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.”

Matei 22:37

„Pot toate prin Cristos, care mă întărește.”

Filipeni 4:13

În același fel trebuie să cercetăm această întrebare:

„Măcar că umblăm în carne, nu ne războim conform cărnii, (Fiindcă armele războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin Dumnezeu pentru surparea fortificațiilor), Surpând imaginațiile minții și fiecare lucru înalt care se ridică pe el însuși împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și înrobind fiecare gând ascultării față de Cristos; ” 2 Corinteni 10:3-5

În acest pasaj din Corinteni, Pavel îndeamnă credincioșii să nu mai trăiască după îndemnulurile cărnii. El își continuă gândul spunând că: „*Fiindcă armele războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin Dumnezeu.*” Rugăciunea este una dintre armele noastre, iar alta - Cuvântul lui Dumnezeu (1 Petru 3:12; Efeseni 6:17-18).

III. Coroana Vieții

A treia coroană este numită „*coroana vieții*”.

„*Binecuvântat este omul care îndură ispita, pentru că, după ce este încercat, va primi coroana vieții, pe care a promis-o Domnul celor ce îl iubesc.*”
Iacov 1:12

- ➔ Vom primi această coroană, dacă vom rămâne credincioși, răbdând suferințele, ispitele, datorită dragostei adevărate pe care o avem față de Salvatorul binecuvântat, Domnul Isus Cristos. Această coroană se dă, de asemenea, celor ce sunt credincioși până la moarte, asemenea martirilor între fiare. Despre aceasta se amintește în Revelația.

„*Nu te teme de niciunul dintre acele lucruri pe care le vei suferi; iată, diavolul va arunca pe unii dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile; fii credincios până la moarte și îți voi da coroana vieții.*”

Revelația 2:10

Biblia **nu** spune că, Dumnezeu ne va da viața veșnică ca și răsplată pentru credincioșie. Ca și răsplată, Dumnezeu ne promite coroana vieții. (Viața veșnică este un dar al lui Dumnezeu pentru toți cei care cred, însă coroana vieții este o răsplată câștigată.)

Versetul 10 ne îndeamnă să fim „**credincioși până la moarte**” în timpul prigoanei și încercărilor, pentru a avea parte de această coroană. Cei care trebuie să treacă printr-o ispită, un ajutor potrivit va fi 1 Corinteni 10:13. Aici este dată o încurajare pentru credincioșii din toată lumea care trec prin ispite.

„Nu v-a luat nici o ispită, decât ceva obișnuit omului; dar credincios este Dumnezeu care nu va permite să fiți ispitiți peste ce sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați.”

1 Corinteni 10:13

Nu vă pot zice acum de câte ori mi-a amintit Duhul Sfânt de acest verset și de fiecare dată acest verset mă încuraja dându-mi putere să mă împotrivesc ispitelor. Da, vor veni ispite, însă Domnul Isus Cristos deja a gândit metoda prin care putem evita păcatul fără a păcătui, dacă ne vom aminti de ceea ce zice Scriptura. Când apare ispita, căutați metode de-a evita păcatul, deoarece Domnul Isus ne-a promis că ne va călăuzi în aceasta.

Iacov capitolul 4 ne povățuiește atunci când suntem în încercări. Vom avea nevoie de asemenea versete în tot restul vieții noastre de creștin, de aceea este necesar să le memorăm.

„Însă el dă mai mult har. De aceea spune: Dumnezeu se opune celor mândri, dar dă har celor umili. Supuneți-vă așadar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și va fugi de la voi!”

Iacov 4:6-7

Cheia acestui verset din Scriptură este smerenia. Mândria este un păcat. Nu trebuie să fim mândri! În pasajul anterior Iacov spune că, Dumnezeu este împotriva celor mândri; Iov, de asemenea spune că, Satan este stăpânitorul celor mândri (Iov 41:26). Expresia „este împotriva” este opusul expresiei „a se supune.” Aceasta nu semnifică că reproșăm lui Satan prin simpla negație „nu”, deoarece pentru el acesta nu este un răspuns. Este un cuvânt agresiv - nu avem voie să ne supunem sub plasa lui Satan. Dimpotrivă, trebuie să ne împotrivim lor și să le contracărăm. Trebuie să luptăm împotriva lui, însă nu prin puterea noastră. Observați că, este inutil să te împotrivești Diavolului, dacă nu ești supus lui Dumnezeu, deoarece ispita, în realitate, este doar o încercare a lui Satan de a nu lăsa a ne împăca cu Dumnezeu. Cum s-a împotrivit ispitelor Domnul Isus Cristos în pustiu în Matei 4? El cita pasaje din Scripturi cu privire la voia lui Dumnezeu, care este contrară ispitelor lui Satan. Observați că, Domnul Isus nu doar că a citat ceea ce interzicea Biblia, ci chiar a citat ceea ce a făcut El.

Nu vom avea un privilegiu cu toții de a suferi *în realitate* sau de a fi omorâți pentru Domnul Isus Cristos, însă fiecare trebuie să-L iubească suficient de mult, pentru a fi gata să suferim pentru El și chiar să fim omorâți dacă va fi nevoie (Matei 22:37). Domnul Isus ne cunoaște inimile, de asemenea cunoaște dacă îl iubim sau nu. Dacă îl iubim cu adevărat, atunci vom găsi metode de a evita și contracara ispita, însă va fi o metodă care este plăcută Lui.

Să ne întrebăm pe noi înșine de necesitatea acestei coroane. Atunci când vin necazurile, trecem peste ele cu smerenie, mulțumind lui Dumnezeu pentru ele, chiar dacă nu le înțelegem?

Odată am auzit o poezie recitată de evanghelistul Lester Roloff. Această poezie a devenit importantă pentru mine. Este simplă, însă cuprinzătoare.

*„Cu plăcere am trecut sfertul,
Tot drumul vorbea neîncetat,
Mai înțelept n-am devenit - recunosc,
În vorbirea fără rost.*

*Cu tristețe am trecut sfertul,
Fără a auzi cuvântul,
Dar cât de mult am învățat de la ea
Când tristețe a umblat cu mine”*

Când apar ispitele, cerem de la Domnul Isus să ne arate metoda pentru a le evita, sau încercăm să luptăm singuri cu aceste ispite? Dacă vom încerca să ne împotrivim prin propriile noastre puteri, atunci vom pierde prin trupul nostru fiecare bătălie, deoarece carnea este foarte slabă. Avem nevoie de ajutorul Duhului Sfânt pentru a câștiga lupta.

Citiți vă rog ceea ce zicea L. E. Maxwell:

„Nu putem încheia acest capitol fără a aminti citatul unei bolnave pe patul suferinței în timpul războiului din India, miss Amy Carmichael. Ea cunoștea drumul suferinței. Ea poartă în trupul său urmele apartenenței Domnului Isus:

„Cel care urmează după Cel răstignit, deja nu mai este aici pentru a-și face condiții mai bune pentru viață; suntem chemați la suferință de dragul lumii păcătoase și pline de suferință. Doamne iartă-ne îndoielile rușinoase. Fruntea Lui a fost înconjurată cu spini, dorim noi însă să ne încoronăm cu flori

de trandafir? Măinile Lui au fost străpunse în cuie, dorim noi însă să le împodobim cu mărgăritare? Picioarele Lui au fost desculțe și legate, iar picioarele noastre sunt sensibile bătăturilor? Ce cunoaștem din suferințe? Lacrimile care supără înainte ca să cadă? Inima frântă? Invidie? Dumnezeuule, iartă-ne dragostea noastră pentru confort. Dumnezeuule, iartă-ne că de multe ori renunțăm la viața care doar simbolic înfățișează viața Lui. Iartă-ne că de multe ori ne închinăm confortului, suntem mulțumiți de prezența lucrurilor care ne plac, bogățiile din această lume. Rugăciunile noastre, deseori, sunt departe de gândul dragostei care, ne-ar fi călăuzit să-i abandonăm pe cei care-i iubim, pentru a fi gata de a urma pe Domnul Isus în grădina Ghetsimani sau Golgota - poate din cauza că nu am fost niciodată acolo.”

*„Doamne, când sunt istovit de muncă,
Și o povară grea îmi par poruncile Tale,
Și dacă îmi plâng crucea,
Doamne, arată-mi **măinile Tale** -*

*Arată-mi **măinile Tale**, Care au fost străpunse.
Cristos Isus, dacă sunt nesigure căile mele,
Și sunt gata să renunț,
Dacă plâng în deșert de jale,
Doamne, arată-mi **picioarele Tale** -
Arată-mi picioarele Tale,
Care au fost străpunse.
O Doamne cum pot eu,
Să arăt măinile și picioarele mele?*

Brenton Thoburn Badley.

IV. Coroana Gloriei

Următoarea coroană este numită „*coroana gloriei*”.

„Pe bătrânii care sunt printre voi îi îndemn, eu, care sunt de asemenea un bătrân și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care va fi revelată, Pașteți turma lui Dumnezeu care este printre voi, supraveghind, nu prin constrângere, ci cu voință; nu pentru câștig murdar, ci cu o minte binevoitoare; Nici ca domnind peste moștenirea lui Dumnezeu, ci fiind exemple turmei. Și când Păstorul cel mare se va arăta, veți primi o coroană a gloriei ce nu se ofilește.”
1 Petru 5:1-4

➔ Această coroană o pot câștiga bătrânii credincioși (pastori și diaconii), care:

1. „*Hrănesc turma lui Dumnezeu*” cu pâinea vieții (Cuvântul lui Dumnezeu)
2. „*Supraveghează*” (conduc) după turmă (Evrei 13:17)
3. „*Fiind exemple*” pentru turmă (2 Tesaloniceni 3:7,9).

Cuvântul bătrân este întâlnit în 1 Timotei 5:

„Bătrânii care conduc bine să fie socotiți demni de o dublă onoare, mai ales cei ce muncesc în cuvânt și doctrină.”

1 Timotei 5:17

Probabil că cuvântul „bătrân” amintit în 1 Petru 5 și 1 Timotei 5, se referă la un bătrân rânduit, deoarece aceste versete vorbesc de conducere și supraveghere. Astăzi avem nevoie de păstori credincioși în biserica lui Dumnezeu. Din nefericire, vedem mulți angajați (Ioan 10:11-13), cei care și-au ales slujirea ca profesie. De asemenea, sunt mulți care caută să preia puterea asupra turmei și nu păstorirea. Un păstor adevărat nu dictează turma, ci o conduce. Astăzi, sunt foarte puțini păstori care ar putea sluji ca și exemplu cu viața sa. Se pare că celor angajați le place să exagereze importanța faptului că, cei credincioși continuă să păcătuiească după salvarea lor, pentru a atrage cât mai puțină atenție asupra păcatelor personale. Ei vorbesc turmei lor astfel: „Faceți cum zic eu” și nu „Faceți cum fac eu.” Astăzi, avem nevoie de bărbați sfinți, care ne pot călăuzi spre Dumnezeu dând exemplu de smerenie și supunere.

Păstorii nu trebuie să dea învățătură doar pentru a fi apreciați. Aceștia trebuie să dea toată slava și cinstea lui Dumnezeu Tatăl. De asemenea, trebuie să învețe pentru El și cu ajutorul puterii Lui. Nu trebuie să învețe Cuvântul lui Dumnezeu în favoarea sa sau pentru gloria sa. Urmărind aceste principii, păstorul va putea câștiga coroana gloriei.

V. Coroana Bucuriei

Ultima coroană este numită „*coroana bucuriei.*”

„Fiindcă ce este speranța noastră, sau bucuria, sau coroana bucuriei? Nu sunteți chiar voi în prezența Domnului nostru Isus Cristos la venirea sa? Fiindcă voi sunteți gloria și bucuria noastră.”
1 Tesaloniceni 2.19-20

Această coroană este dată celor ce câștigă oameni la Cristos.

Pavel vorbește convertiților lui:

„De aceea, frații mei preaiubiți și mult doriți, a mea bucurie și coroană, stați astfel tari în Domnul, preaiubiții mei!”

Filipeni 4:1

În Luca 15:10 citim că, atunci când un păcătos se întoarce la Dumnezeu, îngerii se bucură în ceruri. La tronul de judecată al lui Cristos împreună cu noi vor sta sufletele pe care le-am câștigat pentru Cristos. Mulți membri din biserică vor fi uimiți atunci când realizează că toată bucuria lor se caracteriza prin petreceri, mesele agape în biserică și nu în convertirea sufletelor. Ei își vor primi răsplata pe pământ, în loc de a o primi în veșnicie în ceruri. Următoarea întrebare la care trebuie să răspundă fiecare dintre noi:

Ne este rușine de Cristos?

„Fiindcă scriptura spune: Oricine crede în el nu va fi rușinat.”
Romani 10:11

Ne este rușine de evanghelie?

„Fiindcă nu îmi este rușine de evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede; întâi a iudeului și de asemenea a grecului.”

Romani 1:16

Îți pasă dacă mulți oameni vor ajunge în Iad? Suntem interesați destul încât suntem gata să împărțim tractate atunci când avem această ocazie? Luăm parte la vizite împreună cu membrii din biserica noastră? Câștigarea sufletelor este asemenea pescuitului. Nu cred că vom putea prinde un pește, dacă vom sta acasă în fața televizorului. Fără vreun efort, nu vei putea prinde nimic.

ÎNCHEIERE

Biblia ne spune de coroanele despre care am învățat, sunt coroane literale care vor fi date celui credincios în fața Judecării lui Cristos.

Din Revelația cunoaștem că, bătrânii își supun coroanele în fața tronului prin închinare și gloriificare Celui care, este vrednic de a primi toată gloria, onoarea, și puterea.

„Cei douăzeci și patru de bătrâni cad jos înaintea celui ce șade pe tron și se închină celui ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna și își aruncă coroanele înaintea tronului, spunând: Tu ești demn Doamne să primești gloria și onoarea și puterea, pentru că ai creat toate lucrurile și pentru plăcerea ta sunt și au fost create.”

Revelația 4:10-11

În Revelația 5:9 citim că, acești bătrâni sunt credincioșii care au fost răscumpărați prin sângele Mielului, asemenea nouă.

„Și cântau o cântare nouă, spunând: Tu ești demn să iei cartea și să deschizi sigiliile acesteia, pentru că ai fost înjunghiat și ne-ai răscumpărat lui Dumnezeu prin sângele tău, din fiecare rasă și limbă și popor și națiune;”

Revelația 5:9

Onoarea cea mai mare va fi atunci când vom îngenunchea în ziua în care vom primi coroanele, pe care le-am meritat prin slujba noastră pentru El. Iar El va zice următoarele cuvinte dulci: „Bine lucrat rob bun și credincios!” Apoi, vom da onoare Lui cu coroanele pe care le vom pune la picioarele Lui.

Însă, mulți creștini nu vor primi nimic. Ei vor sta și vor urmări pe alții în ceremonia de onoare. Ei vor fi rușinați atunci când va veni Cristos.

Ioan ne îndeamnă:

„Și acum, copilașilor, rămâneți în el, pentru ca atunci când va fi arătat el, să avem cutezanță și să nu fim făcuți de rușine înaintea lui la venirea sa.” 1 Ioan 2:28

Mai mult decât atât, Domnul Isus se va rușina de ei.

„De aceea oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele în această generație adulteră și păcătoasă, de acela și Fiul omului se va rușina când va veni în gloria Tatălui său cu îngerii sfinți.” Marcu 8:38

- Mulți creștini își vor pierde moștenirea din timpul Mileniului și vor deveni asemenea lui Esau, despre care am citit în epistola Evrei.

„Ca nu cumva să fie cineva curvar sau profan, ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a vândut dreptul său de întâi născut. Fiindcă știți că mai apoi, voind să moștenească binecuvântarea, a fost respins; fiindcă nu a găsit loc pentru pocăință, deși cu grijă a căutat-o cu lacrimi.” Evrei 12:16-17

În această zi, când ne vom înfățișa în fața Salvatorului binecuvântat la judecata lui Cristos, va fi târziu să ne întoarcem înapoi pe pământ și să facem ceva pentru Cristos. Vom avea trupuri cerești, fără păcat, perfecte care nu vor putea să mai sufere. Dragilor, atunci vom primi răsplata noastră pe deplin, sau vor fi printre noi acei care vor plânge și vor fi supărați, atunci când vor cunoaște că au irosit viața lor în zadar. Cineva poate să

gândească că, este suficient să ajungi în cer, este partea cea mai esențială. Însă, într-o zi vom avea gândul lui Cristos și vom putea evalua, în realitate, ce este valoros pentru El. Ne sunt date Scripturile pentru a ne înlătura greșeala fatală. Uitați-vă la viața pe care-o trăiți. Poate cineva spune că, într-adevăr sunteți însetați după lucrurile Dumnezeiești? Este viața voastră o mărturie a harului lui Dumnezeu, sau trăiți în minciună?

Ioan ne avertizează:

„Uitați-vă la voi înșivă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să primim o răsplată deplină.” 2 Ioan 8

- Astăzi, trebuie să ducem crucea pentru a primi mai târziu coroana - **nu ai parte de cruce, nu ai parte de coroană.**

Cel credincios nu poate să-și piardă salvarea, însă poate pierde următoarele șapte lucruri:

1. Asigurarea – 1 Ioan 2:3-5
2. Mărturia - 1 Corinteni 15:33-34; 9:27; Romani 14:7, 13
3. Bucuria - Psalmul 51:13-14; Ioan 15:11
4. Sănătatea - 1 Corinteni 11:30
5. Viața - 1 Corinteni 11:30
6. Răsplata - 1 Corinteni 3:13-15

7. Moștenirea - Luca 19:15-26; Coloseni 3:24

Dragul meu prieten, te îndemn la muncă, nu arătând cu degetul spre alții, ci pentru a avea parte de răsplata deplină și pentru a aduce toată onoarea și gloria Împăratului împăraților și Domnului domnilor, Cel care este Credincios și Adevărat, Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul Isus Cristos.

SĂ RECAPITULĂM

Ziua Încoronării

1. Creștinul poate câștiga _____ coroane diferite.
2. 2 Timotei 4:7-8 vorbește de coroana _____.
3. Această coroană va fi dată tuturor credincioșilor care _____ cu adevărat pentru Cristos și _____ întoarcerea Lui.
4. Omul creștin poate avea această dragoste, dacă se va gândi la _____ și aduna _____ în ceruri.
5. 1 Corinteni 9: 24-27 vorbește despre coroana _____.
6. Omul credincios poate câștiga această coroană, dacă va _____ trupul său.
7. 1 Corinteni 6:19-20 ne învață că, trupul celui credincios este _____ sfânt al lui Dumnezeu.
8. Din 1 Corinteni 3:16-17 învățăm că, nu avem voie să _____ acest templu.

9. Trebuie să menținem mărturia _____ în fața tuturor oamenilor și să nu lăsăm ca _____ carnale să ia controlul asupra noastră.
10. Pentru a câștiga coroana nepieritoare, trebuie să _____ trupul și să _____ în Duhul.
11. Iacov 1:12 vorbește de coroana _____.
12. Vom primi această coroană, dacă vom rămâne credincioși în _____, _____ datorită _____ noastre sincere față de Salvatorul Binecuvântat, Domnul Isus Cristos.
13. Revelația 2:10 spune că, această coroană, de asemenea, este dată celor _____ care și-au predat viața lui Cristos.
14. În timp ce viața veșnică este darul lui Dumnezeu, coroana vieții este o _____ câștigată.
15. Conform cu 1 Corinteni 10:13, Dumnezeu nu permite ca _____ să fie asupra puterilor noastre și va da puterea pentru a _____.

16. 1 Petru 5:1-4 vorbește de coroana _____.
17. Această coroană pot s-o câștige _____ credincioșii.
18. Aceștia trebuie să _____ turma lui Dumnezeu din _____.
19. Aceștia trebuie să _____ de turmă.
20. Aceștia trebuie prin viețile lor să dea _____.
21. 1 Tesaloniceni 2:19-20, vorbește de coroana _____.
22. Această coroană este pentru _____.
23. Luca 15:10 spune că, atunci când păcătosul se pocăiește, îngerii _____.

Încheiere

1. Biblia spune că, coroanele sunt coroane _____, prin care sunt răsplățiți credincioșii la Judecata lui Cristos.

2. Mulți creștini vor primi _____, deoarece nu au căutat să facă ceva pentru Domnul Isus.
3. Mulți își vor pierde moștenirea în _____.
4. Trebuie să ducem _____ astăzi pentru a avea parte de _____ în viitor.
5. Cel credincios NU poate să-și piardă salvarea. Enumerați cele șapte lucruri pe care le poate pierde.
 - a. _____.
 - b. _____.
 - c. _____.
 - d. _____.
 - e. _____.
 - f. _____.
 - g. _____.